

உலகப்பிரசித்திபெற்ற

கன்னிச் சமீன்

சரபம்

உமேலை,

முத்துசாமிக்கவிராயவர்கள்.

இயற்றிய

பக்திரஸ

கீர்த்தனங்கள்.

இ. ம. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்,
ரப்பர் ஸ்டாம்பு மேக்கர், புக்ஷாப், புதுமண்டபம்
மதுரை.

ராரை எக்ஸெல்வியர் பிரவில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1925.

[அண-4]

Q2:417

M25

181596

வேளியாகிலிட்டது!

வேளியாகிலி

மூக்கவேளாரவர்கள் நூதன வர்ணமெ

டிராமாச் சரித்திரங்கள் 12-ம் ஒரே புத்தகம்.

நண்பர்கள் வேதநாளாக எதிர்பார்த்திருந்த புத்தகம்
முந்துங்கள்! புத்தகத்திற்கு முந்து

இராமாயணம், தூர்ப்பநகைபங்கம், வாலிமோகனம், இலங்காதகனம், நல்லதங்காள் சரித்திரம், அல்லியரசாணி சரித்திரம், மயிலராவண சரித்திரம், மதுரைவீன்சரித்திரம், துரோபதைவஸ்திராபஹரணம், கீசகசம்மாரம், புதியவர்ணமெட்டு பார்ஸி அரிச்சந்திரன் வள்ளியம்மை சரித்திரம் முதலிய அற்புத சரித்திரங்கள் 12-ம் ஒன்று சேர்த்து, ஒரே புத்தகமாசுப் பயிண்டிசெய்தது. விலை ரூ. 1-8-0. இப்போது ஆர்டர் கொடுக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 1.

விரகாலார் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சுப்பையாபிள்ளையவர்களால் சரித்திரமுழுவதும் காவடிச்சிந்து திருப்புதல் வர்ணமெட்டுகளால் வேத சுவையாக இயற்றிய பாடல்கள் அடங்கிய

இராமாயணம், இலங்காதகனம், சந்தியவான் சாவத்திரி, கோவலன், நல்லதங்காள், அரிச்சந்திரன், ஞானசவுந்தரி, அல்லியரசாணி, பாரதம், பாகவதம், வள்ளியம்மை, சிறுத்தோண்டன், துரோபதைவஸ்திராபஹரணம் ஒவ்வொன்றின் விலை அனா 2.

சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவருள் பெற்ற

அருணகிரி நாதசுவாமிகளருளிச் செய்த

திருப்புதல் பெரிது.

பக்தசிரோமணிகள் பலரும் விரும்பியவண்ணம் பல பழை எட்டுப்பிரதிகளை ஆராய்ந்து, மதுரம் பழுத்துத் தேன்துளிக்கும் சந்தச்சுவை வாய்ந்து, படிப்பாருள்ளதையும், கேட்பாருள்ளதையும் பரவசப்படுத்திப் பேராணந்தப் பெருக்கிலாழ்த்தச்செய்யுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த பாடல்களுடன் வெளியிட்ட சுத்தப்பதிப்பு.

சந்தக்குழிப்பும் அரும்பதப்பொருளும் சேர்ந்துள்ளன.

(642) பாடல்கள் முதற்பாகம் 2—8—0

(614) ,, இரண்டாம் பாகம் 2—8—0

உ
பரமபதி துணை.

உலகப்பிரசித்தி பெற்ற
கன்னிச்சமீன் சரபம், உடுமலை

முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய,
பக்திரஸ கீர்த்தனங்கள்.

—(*)—

வேள்விக்குறிச்சி ஜமீந்தார் விஜயகுமார விசுவநாத
பங்காநு திருமலை நாயக்கர் என்ற

தருமராஜா அவர்கள்
விரும்பத்தின் பேரில்,

மதுரை, புதுமண்டபம் புக்ஷாப்,
இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனூரால்,
தமது

மதுரை, எக்ஸெல்ஸியர் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை]

1925.

[அணை 5.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரைட்.

181596

முகவுரை.

கன்னிச்சமீன் சரபம் உடுமலை முத்துசாமிக்கவிராயரவர்
கள் இத்தமிழ்நாட் டெல்லையின்கண் சீரிய கவிநலம் பெற்ற
ஒருவர் என்பது வெளிப்படை. இயல், இசை, நாடகப்
பாட்டுக்களாக இக்காலத்துப் பரவி வருவனவற்றில் சொன்
னயம் பொருணயம் பெற்றுத் தெள்ளிய சிறுச்சிறு அழகிய
வழக்கச் சொற்களால் திஞ்சுவை சொட்டச் செறிந்து,
நிரம்பிய ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் தம்முள்ளடக்கித்துலங்
குவன பெரும்பாலும் இவரது பாட்டுக்களேயாம். சுருங்
கக்கூறில் பண்டைக்காலப் பெரும்புலவர்களது பாட்டுக்க
ளினூடு பலப்பல நயங்கண்டனுபவிக்கும் இன்ப நுகர்ச்சியே
போன்று இவரது பாட்டுக்களினூடும் ஆங்காங்கே பலப்பல
நயங்கண் டனுபவித்தற் கிடமுண்டெனக் கூறலாம். தற்கா
லத்தே கவித்திறம் பெற்ற புலவர் பலருள்ளும் இவர் பல
ஜமீன்தார்களானும், பிரபுக்களானும் சிறிது மேன்பட்ட
பெயரும், அங்கனமே ஏராளமான பொருளுஞ் சேகரித்து
அவற்றைச் சிற்றின்ப நுகர்வானும், குடும்ப வாயிலானும்
செலவிட்டு, உலகவின்பத்தை நன்கனுபவித்து, அவ்வளவில்
“உள்ளந்துறந்து காலங்கழித்த தூயகுணமுடையவர்” என்
பது இவரது சீவிய வரலாற்று வாயிலாய்ப் புலனாகின்றது.

இவர்தாமனுபவித்தாங்கு வறுமைத் துன்பத்தை ஒரு
சித்திரத்து வரைந்து காட்டியபடி “ஈயாதலோபகுணமுடை
யார் இயற்கையும், இல்லாத வறுமைமிக வுடையார் இயற்
கையும்” நன்கு புலனாறு பாடிபுள பலபாட்டுக்கள்
தமிழ் மக்கள் மாட்டு இன்றும் நின்று நிலவுகின்றன.

இவை நிற்க, நந்தமிழ்நாடு முழுதும் பரவி வருகிற பற்பல பத்திரஸ கீர்த்தனங்களில், இவர் கீர்த்தனங்கள் படிக்குந்தோறும் நாவுக்கோர் இனிமையும், மனதுக்கோர் உருக்கமும், தேகபுளகாங்கிதமும் உண்டாவது அனுபவத்திற் கண்டறிந்த விஷயம். இவரினது வாக்குகள் பேரின் பத்தைப் பற்றியதெனில் மனது துறவற நிலையையும், சிற்பததைப் பற்றியதெனில் மனது இல்லற நிலையையும் பெறுமாறு செய்யவல்ல ஒன்றும்.

சரித்திர சம்பந்தப்பட்ட நாடகாசிரியர்களில் தலைமை பெற்ற இருவரில் இவர்தாம் ஒருவர். இவர் யமகம் திரிபு சித்திரம் முதலிய பாவினங்கள் கடினமின்றிச் சர்வ சாதாரணமாகவும், அபரிமித விரைவாகவும் சொல்லுந் திறமை வாய்ந்தவரென்று இவர் ஆக்கியுள சில நூலினுட் புகுவார்க்கு வாக்கின் போக்குகள் தெள்ளிதின் விளக்கும்.

இசைத்தமிழ் வல்லுநரில் “கவிராபர்” என்றால் அப் பெயர் இவரையே தழுவுமெனில் இன்னும் இவரினது பெருமையை யாமெங்நனம் அளவுபடுத்தற் பாற்று?

நீத்தீக்கப் பாடுந் திறமுடைய நாவலரில்
முத்துசா மிப்புலவ ழுநீத்போல்—இத்தரைக்கண்
யாரிடுப்பர் செப்புதந்த யாமிண்டு கண்டிலமேன்
ஊரிசைக்கு மீந்த உரை.

இங்நனம்,

நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு,
தமிழ் வித்வான், மதுரை.

மற்றொருவர்:—சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்.

உ

பரமபதி துணை.

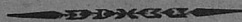
கன்னிச்சமீன் சரபம்.

உடுமலை

முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய,

பக்திரஸ கீர்த்தனங்கள்.

விநாயகர் துதி.

நேரிசை வேண்பா.

சீராருஞ் சங்கீதஞ் சேர்பதங்க ளிங்கிதமாய்ப்
பேராரித் தாரணியிற் பேசுதற்கு—நேராருந்
துங்கமிகுஞ் சங்கரணைச் சுற்றிக் கனிகொண்டோன்
தங்கக் கழலினையே சார்பு.

சந்த விருத்தம்.

சகலஜனமன ரமியவிகசித தருணநாடக ராஜரும்
புகழுவவொடு பழகும்களிநு மொருமை நாடகமேபுகும்
சொகுசு பலவித மிசையி லிசைவன சுரபிவாயமு தேயென
முகடளவுவர மருள் விகடகய முகவிநாயக மூலனே.

6 உமேலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கணநாதா	உனதொரு	
காட்சியிற்க	டாட்சி வித்வ வரமது	(கண)

அநுபல்லவி.

மணமேவும்	பங்கய	
மாமல ரடியே	காமுறு கின்றேன்	(கண)

சரணங்கள்.

அகவலோதித்	துதிசெய்	
அவ்வை யாரைக்	கையேறச் செய்பவ	(கண)

மகிமைத்தண்ட	பாணி	
மகிழ்சோ தரவீ	ரியகா ரியநய	(கண)

மூலாதாரா	யானை	
முகனே பார்வதி	மகனே பிரணவ	(கண)

தால்முத்து	சாமி	
சரபம் பரவுங்	கரவங் குசதர	(கண)

4. காவுநச்சங் குஷிகஷிக்கரும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந் துஸ்தான். ரியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வேணும் வேணும் திருவருள் புரி கணபதிமத

வேழமுகத்தவனே

பரமத

யாளமகத்துவனே

வல்லபைய

மேவுசுகத்தவனே

(வேணு)

அநுபல்லவி.

காணுமெத்தேவர்க்கும் ஆதிதேவா

கண்ணெதிரே யென்முன் வா வா

கார்யாநுகூலம் நேர்வது சீலம்

தார் அணிந்து முத்துசாமி போற்றுங்காலம்

கண்டு கண்டு கண்டு

(வேணு)

சரணங்கள்.

துங்கதா தன்குல மேவி மேவித்

தொண்டர் மலர்வகை தூவித்

தோத்திரங்கோடி கீர்த்தனம் பாடித்

தொல்லுதியம்பெறு நல்லூரில் நீடிச்

சுகம் சுகம் சுகம்

(வேணு)

5. தண்டபாணி சுவாமிகள் துதி.

வேண்பா.

பழனியப்பா வேரகத்தப் பாசெந்தி லப்பா
அழகுமலி சோலைமலை யப்பா—கழகம்
புகழ்பரங்குன் றப்பா பொருப்பினங்க டோறுந்
திகழ்முருகப் பாகருணை செய்.

6. இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாராமுகமேனையா இன்னமுஞ்சம்மா
பாராமுகமேனையா

(பா)

அறுபல்லவி.

சீராரருப்புக்கோட்டைப் பேராய் வளர் திருநல்
லூரா மயிலேறுஞ் சிங்காரா முத்துக்குமாரா

சீலா அமுதலிங்கர்

பாலா அடியர்க்கனு

கூலா சத்ருசங்கார

வேலா நாலா விதத்தும்

(பா)

சாரமில்லாதசமு

சார வாழ்க்கையிலேவி

சாரம் மேன்மேலும்வந்து

சாரமயங்கிப்போனேன்

தஞ்சம்	உன்னிருபாத	
கஞ்சம்	என்னிடமேனோ	
வஞ்சம்	கொஞ்சமாகிலும்	
நெஞ்சம்	திரும்பிடாத	(பா)

நாடுநகர்நிதங்கொண்	டாடு செல்வமிருந்தும்	
தேடும்பேரரசையல்லாற்	பாடும்பஜனைக்கில்லை	
நாட்டம்	காவிசேர் திருக்	
கூட்டம்	மகிழ்தரும்சி	
ரேட்டம்	ஆகிலும்நான்எ	
தேட்டம்	செய்யவிடாத	(பா)

வேதன் அமரபுரு	கூதன் பொதியமலை	
நீதன் அருணகிரி	நாதன் பரவு ஞான	
வித்து	நீயேபரம	
வஸ்து	உடுமலையின்	
முத்து	சாமிதமிழ் வா	
சித்துஞ்	செவிகொள்ளாத	(பா)

7. திருமால் துதி

இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஜெயராம	ரகுபதி	ஜெயராம	
தீர வீர	மேரு பார	கோதண்ட	(ஜெ)

10 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

அடுபல்லவி.

அயராம லடிமையை
யாளவே தயாள போத முதவிசெய் (ஜெ)

சரணம்.

ரித்யமோக்ஷ கதிபெற
ரினதுநாம மனதுநேம மொடுசொலி
முத்துசாமி கவிபுனை
மோகதாக மேகமாகவளர்தரு (ஜெ)

8. மான்குசரியா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராமஜெயமே நாளும் நயமே
நாமோதினலுண்டு கேஷமாதிசயமே (ரா)

அடுபல்லவி.

நாதந்தருமணிக் கோதண்டவீரபுரீ (ரா)

சரணம்.

நெஞ்சே இரண்டெழுத்தை
நேரமெல்லா முச்சரித்து
நேசர்மகிழ் வாரெனுமோர்
வாசகம் நமஸ்கரித்து

மிஞ்சுமவன் கீர்த்தனம்	பாடிச்	
கொஞ்சுமுத்துசாயியைக்	கூடித்	
தஞ்சுமகலாதிரு	நாடி	
ரஞ்சித வயோத்தியிற்	கிரீடி	(ரா)

பரமசிவன் துதி.

எங்கேபோனாலுமுகூட என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பத்திசாதிக்கவி டாது-மனைப்	
பாசபந்தம் பொல்லாது	(பத்)

அறுபல்லவி.

துத்தியரவந் தொடையாயணிவோனே	
துங்கநல்லூரமுத லிங்கப்பெருமானே	(பத்)

சரணங்கள்.

இல்லை இல்லை என்ற	ஏக்கம்-பொரு
ளேராளப் பேராசை	வீக்கம்
சொல்லின்பப்பெண்ணோடு	தூக்கம்-கைத்
துட்டுப் புரட்டுவதி	லூக்கம்
நல்லபுத்தியெல்லாம்	நில்லாமலேநீக்கம்
நாடோடி நாய்நானே ஈடேற்றலெம் மார்க்கம்	(பக்)

12 உடுமலைமுத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

சக்களத்திகளின்	சண்டை-பஞ்
சாயப்பேச்செனக்கொரு	கொண்டை
முக்கிமுக்கிக் கத்தித்	தொண்டை-கட்டி
மூளைவரண்டதென்	மண்டை

சிக்குமூலண்டைப்போ	லுங்கினென்பொன்கண்டை
செண்டைத்தேடிச்சென்றேன்	தண்டைப்பாதத்தண்டை (பத்)

பல்லுப்போன ஒரு	சிப்பு-பறி
பண்ணினதோர்பூந்	தோப்பு
வெல்லுவார்முன்கைவீ	றூப்பு-வெண்
மீசை மேலுங்கைக்	கோப்பு

செல்வச் சினவேங்கை	சிக்கிய கட்டாப்பு
தெகூணாமூர்த்தியெஞ்	சிவனையுன்வெண்காப்பு (பத்)

உற்றேனுடுமலைப்	பேட்டை-வந்
தோதினேனருப்புக்	கோட்டை
கற்றேன்யானுஞ்சில	பாட்டை-இன்னுங்
கட்டேன் குடியிருக்க	வீட்டை

மற்றேன் சொல்லவேணும்	வரிசைகெட்ட கேட்டை
மையற்கு ரங்குநான்	செய்வதெல்லாஞ்சேட்டை (பத்)

பற்றியெரியுந்தலை	மேலே-மணம்
பரிமளிக்கும் பூ	மாலை
பெற்றணிந்தகதை	போலே-பெரும்
பிழைவந்துநேருமுன்	னலை
சுற்றிரங்கிழுத்து	சாமிதமிழ்ப்பாலே
தஞ்சந்தாராயோரின்	தாமரைப்பூங்காலே (பத்)

சாவித்திரியே கண்ணே என்ற மெட்டு.

10. இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

இந்த உடம்பை நம்பி	இருக்கலாமா	
வந்தமூவாசைக்கே உயிர்	மரிக்கலாமா	(இ)
எத்தனைகோடி பேரோ இறந்து	போனார்	
வைத்தபொருள்களையாவும்	மறந்துபோனார்	(இ)
நம்பவேண்டிய தொப்பற்ற்	நாதன் பாதம்	
அம்புவிதனக்கீதேநல்	அருமைப்போதம்	(இ)
தத்துவாதீததெய்வம்ச	தாசிவமே	
முத்துசாமிக் கவிப்படி	மொழிகுவமே	(இ)

14 உமெலைமுத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

12. கபரதரஹா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆரிடஞ் சொல்லி-நான்

ஆறுவேனமுத வல்லி

(ஆரி)

அநுபல்லவி.

நேரிலேயெனக்கு

நீதாயல்லையோ

நீதியேது

மில்லையோ-பின்

நித்தரித்தமுந்

தொல்லையோ

(ஆரி)

சரணங்கள்.

அண்ணன் மகன் பிரமன்

அமைத்தது போதும்

அந்தலட்சுமிக்குந்தான்

அசட்டையெப்போதும்

எண்ணில்லாமுறையிட்டும்

ஏறுதோ நின்காதும்

ஏதுமறியேனென்மீதுமோதும் தீதம்கூதும்வாதும் (ஆரி)

திமனக்குரங்கு

செய்வது சேட்டை

திருட்டுத்தனமெனி

லதற்கொரு வேட்டை

மாமருள்கொண்டுபா

வந்தேடுமென் தேட்டை

வாணருக்குட்கெட்டகேட்டை வீணருக்குப்பட்டபாட்டை (ஆரி)

மலையத்துவசராஜ	பாண்டியகுமாரி
மங்களவழுத	லிங்கயர் பாரி
தலையுடுமலைழுத்து	சாமிநிதங்கோரிச்
சாற்றுதிரு நல்லுரைக்காப்	பாற்றும்நீயேதானுதாரி(ஆரி)

12. ஸ்ரீமீனும்பிகைத் துதி விருத்தம்.

தாயிருக்கப் பிள்ளை தானேங்க லாமா
 தரித்திரந் தனிலு மன்னை
 தாங்கியூட் வெதுண்டு தாரணியி லென்னை
 தனிமையாய் விடுத்தனை யினி
 வாயிருக்கும் பிள்ளை வழிகண்டு வாழுமென
 மற்றெண்ணி யோவ லாது
 வன்மமோ நான்செய்த கன்மமோ அம்மம்ம
 வனமிருக மனிதர் தம்பால்
 போயிருக்கப்பெற்ற புன்மையால் என்மையாற்
 புகலொண விகல்செயு நலம்
 புக்கறிகி லேன்வேறு திக்கறிகி லேன்வந்து
 போதங்கொ டுத்தருளு வாய்
 வேயிருக்கும் பவள வாயன் சகோதரி
 விளங்கு பரிமள பார்வதி
 வேனில்வே டருவெம்மை யானிதிர் தருசெம்மை
 மீனலோசனி அம்மையே.

13. ஸ்ரீமீனும்பிகை ஆதி.

சந்த்ராசரசமதலோலா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

தாயே-அம்மா மதுரைமீ

அருமையான

அடிமைக்கேது

அதுமூலக

னாக்ஷி

ரின்

காக்ஷி கிடைத்தால்

தாக்ஷி

சாக்ஷி

(அம்)

அம்மா-சும்மா இருப்பதுநீ

துன்பஞ்சொல்லொ

சுட்டிப்பார்த்தென்

சுகமருளிப்

யேது

என்

னாது கடைக்கண்

மீது

போது

(அம்)

பெற்ற-தாய்க்குப்பிள்ளைவி

தகாது நானுன்

தாங்கிக்கொள்ள

தவறிடற்பிர

ரோதம்

பாதம் பணிந்தேன்

நீதம்

மாதம்

(அம்)

ரத்ன-மூக்குத்தியலங்

சாயிசொல்லு

முத்தங்கொஞ்சம்

மோகனகெம்

காரி

முத்து

தாரி சொக்கேசர்

பாரி

பிரி

(அம்)

14. ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் துதி.

விருத்தம்.

மணிகொண்ட கிரியைப்போலும் வாங்குபூ ணூலும்சாலும்
திணிகொண்ட சத்திவேலும் திமிர்மணக் கடம்புநாலும்
அணிகொண்ட மார்பின்மாலும் அரிவையர் இரண்டுபாலும்
பணிகொண்ட தண்டைக்காலும் பாடுவாம்மேலும்மேலும்.

15. ஓரடிப்பதம்.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

திருநல்லூர்க்கார்த்திகைத்

தீபம்-தெரி

சித்தவர்க்குப்

புண்ய

லாபம்

வைத்ததுஜெ

கப்பிர

தாபம்

(திரு)

அநுபல்லவி.

உருகியானந்தக்கண்ணீர்

பெருகிவெள்ளங்கொண்டோட

உத்தமமார்க்கமென்று

சித்தர்மற்றோர்க்குங்கூட

உச்சிசு வித்தக

ரத்தினர்நீட

மெய்ச்சிவ பத்திப

முத்த விசேட

உடலம்புளகம்

பெறவே பவனியி

னிடையின் றமுதம்

பொழிமாழுகிலென

ஓவாதமூவர்க்கொன்ன தேவாரத் திருப்பாட்டை

ஓதி பஜனைவந்த

வீதிக்கருப்புக்கோட்டை (திரு)

சரணங்கள்.

மூலமாமுன்னெழுந்த பாலசந்த்ரகணேசன்
மூதண்டமெங்குந்தன்கை மூக்கிலுணரும்வாசன்
சாலவினை அன்பர்க்குத் தவிர்க்குமங்குசபாசன்
தன்மூஷிகத்தில்வரத் தம்பியானவுல்லாசன்

சமரச குமரகுரு பொன்னகரில்
அமரர் அமர முன்னொரு வரந்தரு

சத்திக்கைவேல்விநோத முத்துக்குமாரசாமி
தித்திக்க வேயிருபக் கத்திற்குலாவுதினைத்

தானவள்ளி மாதா தெய்வ யானை யெனுமாதா
மானயன ரோடுதிகழ் கானமயில்மீது

தங்கிவரச்சோபிதமி லங்குவதைப்பாரெனவி
டங்கர்சிவப்பேரமுத லிங்கரிடப்பால்விளம்ப

தாயமுதவல்லி ஏயமிடைமெல்லி
நேயமொடுபுல்லி வாயழகுசொல்லித்

தனயரிவரிருவர் சகலஉயிரும்நனி
தழைய அருள் புரிவர் கவலையிலையென லுந்

தஞ்சமருவுஞ்சரணர் அங்கைகொட்டியார்க்கச்
செஞ்சடையிருந்தவொரு கங்கையெட்டிப்பார்க்கத்

தன்காளை வாகனமு
பொன்காமதே தனுவும

டன்காளியேறிவரு
லங்காரவீதிவரச்

சண்டே

சுரர்நிர்மால்யங்

கொண்டே

தொடர்ந்தே தகுதல்

கண்டே

தந்தைகால்வெட்டித்

தொண்டே

சிறந்தவிதம்

சற்சனர் மெச்சிட

அற்புத கற்பக

நாடாளு

மிந்த்ராதியர்

உற்சவ லட்சணம்

இப்படி வைத்தவர்

ஏனாதி

அன்பானவர்

தாமாக வந்தாரினை நாமாவெனும் போதொலி
தகுந்தகுமென்றுதவி உகந்தவோர் துந்துமியு
மதிர்ந்திடு ஜண்டையொடு மிகுந்து முழங்கஉயர்
தம்புருசங் கீதமுதிர் நாகசின்னம்பாட
அன்புருக்கந் தேடினவர் தாகமின்னுந்தேடச்
சந்தி மகிழ் சரபத்தின் பேர்புனைந்த மாட்சி
முந்துமுடுமலைமுத்து சாமிகண்டகாட்சி

(திரு)

16. ஆசிரிய வண்ண விருத்தம்.

சந்தக்குழிப்பு.

தத்தத்த தானதான தத்தத்த தானதான
தத்தத்த தானதான தனதான.

பத்திப்பு ராணசீலர்	தித்திப்பு நேர்கவீசர்
பட்சத்தி லேயெநாளும்	விலகாமே
பற்பட்ட வாய்கபோல	மிச்சித்து வேசைமாதர்
பக்கத்தில் வீழ்வர்நேச	மணுகாமே
செத்திட்ட போதுமீகை	வட்டிக்குமேதராத
சித்தத்து லோபர்வாசல்	மிதியாமே
செச்சைப்புயாசலாதி	பச்சைக்கலாபம்வேல்கொள்
செப்பத்தை யேழையேன்மு	னருள்வாயே
சத்தித்த மாநடேசர்	நெற்றிக்கண் மீதிலேச
னித்துத்த டாகமேவி	வருபாலா
சஷ்டிப்ர தாபநேம	முற்றுப்பராவுதாயர்
தத்திற் ப டாதுவாழ்வு	பெறநேர்வாய்
முத்திக்கு மோய்விலாத	சித்திக்கு மூலமாகி
முட்டைப்பி ரானுமான	குகவேளே
மொக்கிட்ட பூநலூரி	லர்ச்சித்த கோயினீடு
முத்துக்கு மாரசாமி	முருகோனே

17. வேறு சந்தக் குழிப்பு.

தனத்தத் தாத்தத் தானன தானன
தனத்தத் தாத்தத் தானன தானன
தனத்தத் தாத்தத் தானன தானன—தனதான.

சிரித்துப் பார்த்துப் பார்வையி னுலுள
நெகிழ்த்துக் காட்டிச் சாடைக ளேபுரி
திருட்டுக் கூட்டுக் காரிகள் நாரிகள்—மயலாலே

திகைத்துத் தீர்த்துப் பாடிய பாவலன்
மலைக்கட் கோட்டிற் போய்விழு போதெதிர்
தெரித்துக் காட்டிப் பேருரு நீதர—விலையோமேல்

விரித்துச் சாற்றக் கூடிய தேதிரு
வளத்துக் கேற்றுக் கோரவி யாதிகள்
விலக்கிக் காத்துக் கீதவி னோதநற்—பாமாலை

விளக்கிச் சாத்திப் பேணிய நீபமொ
டமைத்துக் கீர்த்திக் கோரடை யாளமு
மிருக்கப்பூர்த்திச்சேவையேயார்முறை—அருளாயோ

உரித்துப் போர்த்துத் தோலணி வார்மறை
எழுத்தைக் கோத்துக் காலணி வார்அவை
ஒலிக்கக் கூத்துத் தானிடு வார்துதல்—வருபாலா

22 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

உறிக்கட் டீக்குப் பால்தயிர் கோவியர்
 மனைக்கட் போத்துப் போனக நேர்பவ
 நெருத்திக் காப்பட் டாடைசெய் மாயவன்—மருகோனே
 அரித்தைப் பாட்டுக் கிரணை யேசிறை
 பிடித்துப் போட்டுப் போனவன் மாமலை
 அழித்துக் காக்கக் கூரயி லேவிடு—மதிரோ
 அடுத்துத் தோப்புக் கூவமெ லாமடி
 யவர்க்குக் கோட்டிக் காணந லுரெனு
 மருப்புக் கோட்டைக் கோபுர மேவிய—முருகோனே.

18. வேறு சந்தக் குழிப்பு.

தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனே
 தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனே
 தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனந்தந் தன தனே

தனதானே

புருவமொன்றுந் திலகமுங்கண் பெறுமுனந்தண் கமலநே
 நிருபதங்கும் பிடுதலும்பின் புனிதர்சங்கம் புகுவதே
 புகலுடம்பின் பயனெனுஞ்சங் கதிதெரிந்துந் தினமெலாம்
 விருதாலே

பொருள்விரும்புங் கனகுடும்பந் தொடர்தருஞ்சங்கடமதா
 லையுமென்றன் பிறகுவந்திங் கழுதுதெண்டன் புரிசுவார்
 புடவையென்றுஞ் சரிகையென்றுங் கலநெலென்றுஞ் சிசு
 விலா—மலடானே

திருமணம்பின் பொருதரம்பெண் டருவதுண்டென் றிசைவதா
வதில்விளங்குஞ் செலவுசின்றன் புலமைபொங்குங் குடையிலோர்
திறமையென்றும் பகர்வர்தஞ்சந் தடியிலங்கித் துறுதிதேர் மன
அடே

சிலபுகன்றுங் குடிதலங்குங் கிரமமென்றும் புதியவா
பரணமென்றுஞ் சலிகையென்றும் பலவிலங்கக் களிலுமே
சிறையுமுன்பிங் கியையுமுன்றன் தெரிசனந்தந் தடிமைபா
வருளாயோ

தருணமங்குஞ்சிசுவமைந்துங் குமரனென்றுந்திரைகள்சேர்
சிழவனென்றும் புதுமைதந்தன் றெருசெழும்வெண்கவுரிய
தரமுணர்ந்தின் புதுதுங்குஞ் சிவமதங்கொண் டெவ்வொ
வருவோனே

தருவர்முந்துஞ் செயமறிந்தன் றமரரின்பம் பழயவர்
துயரவெங்கண் புரிபுலிங்குஞ் சரவணந்துன் றிடவொர்சேய்
தருநலந்திண் புவிபுகழ்ந்தும் பரவியுய்ந்துங் குலவுமா
முதலோனே

அருணையின்கண் பிரமனுந்தன் டெவனும்பண் டெதிரிடா
முடியுடன்பொன் சரணமெங்கென் றளவிடுஞ்செங்கனலதா
அதிசயந்தந் தருளிவந்தங் கொருபொயன்பங் கயனெனா
நவில்வோனே

அணிபுயங்கம் படமொடுங்குந் தலைகடொங்குந்தெரியவாய்
தமிழ்வளங்கும் பஐனையுஞ்சந் ததமுழங்குந் திருநூ
ரமுதலிங்குந் சிவமயங்கொண் டெகமெங்குந் துதிகளோ
ரிறையோனே

19. நேமமாப்பணி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தானபியாக்-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

தேமிகுந்தமுத்து சாமிசெந்தமிழ்க்கு
தாரனை வருதிருநல் லாரனை-ஜெய
திரனைப் பச்சைம யூரனை முத்துக்கு
மாரனை அலங் காரனை

நீமகிழ்ந்திருக்க லாமேமுன்புசொன்ன
திரமே விதியுமது சாரமே-இனி
நீக்குவேனோ உன்றன் வாக்கினுற்செய்யுப
காரமே இந்த நேரமே

கந்தசெண்பகம்பொ ருந்துடம்புகொண்ட
காணியே குமரதண்ட பாணியே-உன்னைக்
கண்டுகொண்டபின்பு வந்திடும்பெயர்கல்
யாணியே மனம் பேணியே

சந்ததந்துலங்கு மிந்தவிற்பம்நம்பு
நேசமே சிறிதுமில்லை மோசமே-மிகு
சாந்தமானவிழி நேர்ந்ததேகந்திவ்ய
வாசமே கொள்ப்பிர காசமே

வரலிதுத்தியம்மா என்ற வர்ணமெட்டு.

20. இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

கருணைநீ
கவலையுந்

புரிவாயே-அடியேன்
தெரிவாயே

அநுபல்லவி.

பிரணவ தேவா	அரிமுதலோர்தாம்	
பரவு திருநல்லூர்	நீதா	
அருளினடேசர்	அமுதலிங்கேசர்	
அகமகிழ்	குருநாதா	(கரு)
அறித்திய வாழ்விற	செனித்தவெம்மாயைக்	
ககப்படாதிருக்க	வென்னெண்ணம்	
உனைத்துதித்திடவே	நினைப்பிக்காயானால்	
உய்வதிந்	கெவ்வண்ணம்	(கரு)
உள்ளேபகையும்	உதட்டிலே உறவும்	
உள்ள பாசாங்	கரைக்கூடித்	
தெள்ளறிவழிந்தேன்	செய்கையைமறந்தேன்	
தினன்	எனை நாடி	(கரு)
புவனத்தைச் சுற்றி	ஒருவட்டம்நொடிக்குட்	
போய்த்திரும்பின	மயில்வீரா	
கவிழுத்துசாமி	மனமொக்கப்பேசும்	
கார்யா	னுசாரா	(கரு)

26 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

21. வெள்ளிமலை யொத்தபலமேடை என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

உடுமலையின்முத்துசாமி பாட்டை-மகிழ்ந்
தோதிடுநல்லாரருப்புக் கோட்டை-தனில்
உயரும முதலிங்கர் குமர னருள்விளங்கும்
முருகன் அரி மருகன்

கடகளிறு தாதன்குளத் தண்ணன்-சடை
கட்டும் பாலசந்திரமுகக் கண்ணன்-மகிழ்
கந்தனென்ற தம்பிநட னந்தருது ரங்கமயில்
வீரன் அலங் காரன்

காணவேணும் காணவேணு மென்று-நான்
காதல்கொண்டு நீ தழுடன் சென்று-நோர்
கண்டுதெரிசித்தபலன் மண்டையுள்ளமட்டுமற
வேனே இனி நானே

பூணுமணித்தேர்வடத்தைத் தொட்டேன் அவன்
பொன்னடிக்கணண்ணியேகும் பிட்டேன் அப்
போதுகந்தவேளிருந்த சோதியென்சொல்வேன்மகிழ்ந்து
போனேன் அரு ளானேன்

சுத்தமிசு ரத்னமணிக் கிரீடம்-சிவ
சுப்ரமண்யன் அற்புதல லாடம்-பெற்ற
சுகிர்தந் திலகந்திகழ் வதனங் கமழங்குறு
நகையே ஒரு வகையே

வைத்த விரு பக்கமிந் பெண்கள்-சாயி
வடிவம் பருகுமவர் கண்கள்-அங்கு
வந்திருந்த தொண்டர்பந்தி முந்திரின்ற வெண்பசந்து
நானே சொல்லு வேனே

22. விருத்தம்.

இன்னமெத் தனைநாள் இருந்தாலு மொருநாள்
இறப்பதே சத்தி யந்தான்
என்றெண்ணி யெண்ணியான் உன்சந்ரி திக்குவந்
திடுகின்ற முறையொன் றுகேள்
புன்னகைப் பெண்மாயை தன்னிலே மனமது
புகுந்துகொள் ளாம லெங்கும்
பொய்வார்த்தை விள்ளாமல் ஐயமேற் பார்களைப்
போவென்று தள்ளா மல்வீண்
சொன்னகெரு வத்திலே ஆள்ளாமல் அவகீர்த்தி
சூழாம லுள்ள வரையும்
தொண்டர்கீழ்த்தொண்டனான் உன்கோயில்வலமாப்த்
துதித்திட வீரும்பு கின்றேன்
தென்னைமா பலவுமல் லிகைமுல்லை வர்க்கஞ்
செழித்ததிரு நல்லா ரில்வாழ்
செம்பாக குணசீல சம்பூர்ண சுகலோல
சிங்கார வடிவே லனே

23. இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஏனா தியே (ஏ)

ஈடேறும்வழிதிரு நீறு கொடுத்தருள் (ஏ)

இன்பங்கொண் டென்றும் இன்பங்கண் டங்கும் (ஏ)

எத்திக்கினுமெச்சப்பகர்வெற்றிக்கொருகட்கத்தொழில் ()

எதிரே நின்றதி சூரன் கதியால் வென்றது பேசும் (ஏ)

சுன்றோர்புகழ் மேம்பாடுறு சான்றோர்குல வேந்தாகிய (ஏ)

அநுபல்லவி.

காணார்குடு மெம்பிரான் தம்பிரான் கதிசும்மாதாரான்

நீநாடி நெக்குருகி நெக்குருகி யுள்ளம்

தேனாகப் பெற்றாய் சிவானந்தவெள்ளம் (ஏனா)

சரணங்கள்.

ஏற்றிவைத்துத்தானேருத

ஏணியைப்போலே

எவர்க்குஞ்சொல்லுவேனெனக்கில்லை நெறியிக்குறையாலே

போற்றினேனுக்குப்

பூதிசாதனம்

பூரணமாய்ச்சேரக்

காரணசாதனம்

பூமிக்கிடை நிருமித்துத்

தாமித்தைகள் விடுவித்துத்

தேமிக்கணிதமிழ்முத்துச்

சாமிக்குதவியவஸ்து (ஏனா)

24. இஸ்கே பேகல்மே ஹோமைன என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானிருப்பது திரு

நல்லாரே-தூது

நாடியெனக்கொருவர்

சொல்லாரே

அநுபல்லவி.

தேனிருக்குங்கடம்

போனொருகுக்கிடம்

சேர்கொடி முத்துக்கு

மாரசாமிதன்னிடம் (நா)

வண்டுகிளியன்னம்

உண்டுசொல்லமுன்னம்

கொண்டநெஞ்சபின்னம் விண்வராமலின்னம் (நா)

முந்துமுடுமலை

முத்துசாமிசொல்லைப்

பைந்தமிழிற் கொள்ளும் பசுந்தோகையானெல்லை (நா)

25. குடியிற் பிறந்த குயிலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

என்ன பிழைப்பெனக்

கென்ன சிரிப்பெனக்

கென்னகுதிப்புப்பின்

என்னமதிப்பு

மன்னுநல்

லார்விடங்கா-கிடைக்கும்

பொன்னே

அமுதலிங்கா

30 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

மான்மழுவாந்	கான்மலர்க்கை
வான்முதலே	வன்னியங்கண் ணுதலே
பூப்புக்குமரிகள்	காப்புக்குடும்பப்பொல்
லாப்புக்கு மென்னிரு	மாப்புக்கும்வந்த
மூப்புக்குந்	காரணமாய்ச்-சுடலேத்
தீப்புக்கந்	தோபிணமாய்
முடியுமுன்னே	நெடிதருளி
அடிமைகொள	முன்வரக்கூடாதோ
நீர்க்கண்டந் தப்பினின்	சீர்க்கண்டர்போற்றிசெய்
மார்க்கண்டன் பத்தியும்	மேற்கண்டறியேன்
கார்க்கண்ட	சுந்தரனே நம்பிக்குக்
கோற்கண்ட	ளும்பரனே
காமர்முத்து	சாமிசித்த
மேமிகுத்த	காருண்ய கங்காதரா

26. தில்பரநஹி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந் துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ஏகம்.
பல்லவி.

ஆயிரக்கவி பாடினா லு மதிலென்ன பலனே-நான் (ஆ)

அஹபல்லவி.

அருளாட்சி மாட்சி யமையக் கண்டிலனே (ஆ)

சரணங்கள்.

போயிரந்தே அலை	யாததிருப்திப்
பொருளுப	தேசமொன்று
நாயிறந்தாற்போ	லிறவாத முன்னமெஞ்
ஞானப்ர	காச மொன்று
நண்ணுகிலேனே	புண்யம் பண்ணுகிலேனே
நண்ணியசிவ	புண்ணியர்மீச்சிலுண்ணுகிலேனே
நன்மையார்க்கும்	எண்ணுகிலேனே (ஆ)
அண்டியகீரன்	மெய்மொழிகிள்ளை
அருணகிரி	நாதன்
அகஸ்தியர்முத	லெவர்க்கும்ப்ரணவ
மளித்தநன்	நீதன்
அருப்புக்கோட்டையிலே	நீ இருப்புக்காட்டையிலே
அல்லாமலுண்டோபின்	எல்லோருமேதிரு
நல்லூரின்	பாட்டையிலே
ஐக்யமுத்தி	அமலம் நாட்டையிலே (ஆ)
ஆனசகலர்	அருட்குருவாலே
அடையுங்	குருபரனே
ஆறுமுகங்கொண்டு	குரரை வாட்டி
அடும்பன்	னிருகரனே
அந்தக்கரணமே	அர விந்தச்சரணமே
ஆமயலற உடுமலை முத்து	சாமி தருணமே
ஆக்குன் கீர்த்திக்	கதுவுங்கிரணமே (ஆ)

27. விருத்தம்.

பூதவச மானநர்க் கீரன்க விக்குப்
 பொருப்பிடித் தாள விலையோ
 போயுருள மலையேறும் அருணகிரி முன்வந்து
 புகழ்வரந் தரவு மிலையோ
 கேதகர மீனவன் சுகசரீ ரம்பெறக்
 கிருபைநீ செய்ய விலையோ
 கிரணமுடி இந்திரன் பதவியும் பொலியக்
 கிலேசந் தவிர்க்க விலையோ
 மூதறிவு தந்தெனைப் பாதுகாப் பதமட்டு
 முடியாத தோழு ருகனே
 முப்பத்து முக்கோடி தேவருங் கைதொழும்
 முத்துக்கு மார சாமி
 சீதசந் திரபாத கணபதிச கோதரா
 செழிதிருநல் லூரில் வாழும்
 செம்பாக குணசீல சம்பூர்ண சுகலோல
 சிங்கார வடிவே லனே

போன்னுலவும் பன்னிருகைவேலா என்ற வர்ணமெட்டு.

28 இராகம்-இந்துஸ்தான்-பிராகு-தாளம்-ஆதி.

சரணங்கள்

ஒதிருநல்	லூர்வளரோய்	யாரா-புகழ்
ஓராயிரம்	ஆராய்விவ	காரா-பாஸ
உண்ணுமலை	கண்ணனகு	மாரா-இந்த

உலகளவுமே ஒருநொடிதனில்	வலமிடவரு	திடமருவிய
உக்ரரண	விக்ரமம	யூரா
ரும்பரெலாம்	நம்பியவு	தாரா

சாதிமதச்	சேதியில	தீதா-திகழ்
சந்தமெனில்	முந்திமகிழ்	காதா-சிவ
சங்கரனும்	பொங்கநவில்	போதா-முத்து

சாமிக்கவி	யுடுமலையனை	நேமித்திட	வருள் புரிகிற
தங்கநிறத்	தண்கமலப்	பாதா	மனம்
தங்கநிறை	கின்றவருள்	தாதா	(ஒதி)

பக்குவமா	எற்குறுசி	நேகம்-உன்மேற்
பற்றினது	முற்றியநல்	யோகம்-எண்ணம்
பத்திதனை	நத்திடும்வை	போகம்-தந்து

வித்தரு	ளேயித்ததி	மேலிட்டிதம்	வாசித்துளம்
பாடுவது	மேமதுர	பாகம்	பழி
உடவரும்	பாடுகள்	நேகம்	(ஒதி)

34 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

முக்கியமோர்	பேச்சுமில்லை	மூச்சும்-இல்லை
மோசமொரு	வேளையெனக்	காய்ச்சும்-சுரம்
மூண்டதுகா	ணீண்டவிழிப்	பாய்ச்சும்-புனல்
முத்துக்கள்வெ டித்துச்சித றத்தக்கக ணத்தில்விரை		
முந்துவதோ	சந்தனமாம்	பூச்சு ஊர
றிந்திடவே	வந்ததையோ	ஏச்சு (ஓதி)
சித்தமதுள்	தைத்திடும்வி	சாரம்-தனைச்
செப்பமன	மொப்பலையிவ்	வாரம்-வாயிற்
செல்வதில்லை	எள்ளளவர்	காரம்-நான்
செய்தவமதி லெய்தியகிளி வைததுபல நொய்தவைதரு		
சீர்களெலாம்	பார்வையிலிந்	நேரம் நீயே
தேர்வதுதான்	கோருமுப	காரம்

29. ஓரடி.

இராகம்-நாட்டை-ரூபகம்.

பல்லவி.

விதரணகணபதி ததிவருவாய்-நம்பினே னுன்றன்
பதமலர் நிதிகதி அதுதருவாய் (வி)

அநுபல்லவி.

மதுரபக்ஷண வகையனந்தம்
வைத்துப்படைத்து வாழ்த்திவாழ்த்தித்
துதிசொல்லித்தலை தாழ்த்தித்தாழ்த்
சுடுமணல் மெழுகென மனமுடை அடியவரிடம்
வெனதடை-சோதிக்காதே வாதிக்காதே

சரணங்கள்.

தும்பிக்கையாலொருத்தி தன்னைத் தூக்கிக்கையெயிருத்தி
நம்பிக்கை தந்தசித்தி இந்த நானிலஞ் சொல்லும். நத்தி

நாகப்பதியிறை பெறுமொரு சோலைக்கும்-புனல்
காகத்துரு வொடுதரவரு லீலைக்கும்-மறை

நாலுக்கும்பொருளெனவதன் மேலுக்கும்பிரணவமெனும்
நீலச்சிந்துர வதனச சீலத்தைங்கர சிவசுத

நானாவித நீபுரி பாடலுக்கும் சாட்சி பலபல
தாமோதுவர் ஆலயம் நாடலுக்கும் எண்ணமுற்றிந்த

நாயடியேன் செந்தமிழா லுன்பதமே பாட
நீயுதவும் பண்பதனால் அன்பர்கள்நேர்கூட
நாடகசம் பந்தமதே எங்கணும்நீநாட
ஞாபக மொன்றும்பெறுவேன் என்கலிரோ யோட

நாட்டாமதமே செயல்வினே
யாட்டாநிதமே திருவருள்
கூட்டாயுதமே உளததை
யோட்டாவிதமே னையா

நாமத்தியல் பெறு முத்து
சாமிக்கவிபுனை வஸ்து
நீமற்றிணை யறு சித்து
நேமப்படி தெரி சித்து

நலம்பெறமிக

வலங்கிர்தமுடன்

இளம்பிறைமுடி

துலங்கிடஉயர்

நாற்புயா சலற்புதமா

(வி)

கலித்துறை.

முனந்தவசீலர் மொழிதீர்த்த யாத்திரை மூர்த்திதெரி
சனந்தலவாச மிவைவே றனுட்டிக்கச் சக்தியுண்டோ
தினந்தமியேனுனை யேநம்பி னேன்வினை தீர்புகழ்தற்
கனந்தனு மேமயங் கும்பழ னுபுரி ஆண்டவனே

ஆயேசையா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-அதிருபம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னசொல்வேன்

இருக்கின்ற விசாரம்

எல்லாந்தீர்ப்ப

துன் பாரம்-மிகு

அருபல்லவி.

உன்னதமான

வடிவேலா-தெய்வப்

பொன்னகர் போற்று

மனுகலா

உமாபதியின் பாலா

சமாணமற்ற லோலா

உற்பவஞா னப்ரபலா சுப்ரமண்ய கற்பகமே (என்)

சரணம்.

முன்னம் அருணகிரி	நாதன்	தமிழ்
சொன்ன சந்தத்திலேவி	னோதன்	என்று
முன் கைக்கிளி யாக்கி		வைத்த
மூல மெல்லாம் நோக்கி		நான்
முறைபிட்டேன்குறைபட்டேன் மதிகெட்டேன் விதிவிட்டேன் (எ)		
சீவகாருண்ய மெனக்	கில்லை	பல
பாவமுஞ்சூழ்ந்து கொண்ட	தொல்லை	ஐயா
சித்ரமயில்வீரா	கவி	
முத்துசாமி நேராய்		
தெரிசனமே தரவருணீ பரமகுரு தெரிகுவையே		(என்)

அள்ளி அள்ளிக் குடிக்கும் என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

கீர்த்தி மிகுந்ததிரு	மூர்த்தியாமோரொரு
நேர்த்திகொண்டதைப்பார்த்திரு-நல்லோரொரு (நே)	
உன்-கெருவமொடுங்கி	அருகிலிருந்து
பொருளுணர்ந்துகொ	ளிருளும்நெஞ்சே (கீர்)
காத்திருந்த சித்தருங்	கண்வாசியோகரும்
காயசித்திக்கு	நத்தியே-மனம்பற்றியே

அந்தக்—கஞ்சிமலையில்

உஞ்சிதவம

வந்துகுகையில்

னந்தஞ்செய்கிறார் (கீர்)

மூன்றுகுணங்களிலுந் தோன்றுமுன் சித்திரம்

மெய்முத்து

சாமிசித்திரம்—உன்நற்றிரம்(மெ)

இந்த—முதுலகினை

பாது புரிந்து

ஆதியருளிப்

மோதியழிக்கும் (கீர்)

தேன்தாருந் தாமரைமேல் என்றபாலாழிமேல்

திவ்யகைய

வெற்புமேல்—பாலாழிமேல் (தி)

அம்—செஞ்சொ லணங்கி

அம்பிகையென்ற

பொன்பெறுமங்கை

பெண்களுடனே (கீர்)

தாஜராஜ தாஜராஜ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்—இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்—ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

வந்திவ்வேளை தந்தருள்வாய் மகிமைநின் காட்சி—ஒளிர்

மாணிக்க மூக்குத்தி மண்டலம்பாணிக்கும் மதுரைமீனாட்சி

சந்ததந் திருமண சுந்தர வாமந் தங்கியவோர் சூட்சி

தமனக மகிழ்மந் தாரை மல்லிகை சாரசமிரு வாட்சி

தாளிலணிந்துகணைர்பணிந்தாலவர் தமக்குண்டோதாட்சி

சரபகவிப்பேர்

மருவியமுத்து

சாமிமனோசாட்சி சாமிமனோசாட்சி சா-சாட்சி

(வந்)

இராகம்-நோட்-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

சர்வலோக சாட்சியே	தாயேமீ னுட்சியே
தாட்மக மான	தடாதகைப் பிராட்டியே
தாட்சிஓட்டியே	காட்சிகாட்டியே
தாங்குவாய் தருணமெலாம் திருவினையா டியம கரா புரிதனிலே	
தாமரஞ்சிதபுய	சோமசுந்தரநய
தாரமாங்	காரணி (சர்)

வங்கார மார்பிலணி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

பாராதி நாமகன ரூபவிப காரமிகு
மாய்வி லாசமிதி லேழைத்தடு மாறிவெகு
பாடேப டாமலிது நாடகமெ னுவுளவு-பகர்வாயே

சீரான வாழ்வுபிணி தீருடல்கி லேசமது
ஞாணு பூதியழி யாதபுகழ் பாடுதமிழ்
சேராவ லீகைபுனை வாகைவர மேயினிது-தருவாயே

போராடி யோடிமறு காலணுகி மூடுநுதல்
நீரான தேதெரிய நேரிலதி சூரன்வரு
போதாதி தேவசிவ நேசமன மானலய-வகையாலே

ஏரார்வை லாசபதி ஜோதிவடி வோடுறையு
மாதார காதிருந லூரடியர் பூசைமகிழ்
ஏனாதி நாதசுக போதகசி தாரியம-நெறியோனே

தையலே சையோகம் என்ற மெட்டு.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எந்தவிதத்தினும்	நிந்துணை தந்தாள
ஏனே இன்னும்	தாமதம் சரி
தானோவர்மமே	நிதம் (எந்)

அநுபல்லவி,

விந்தை தருஞ்சித்தி	வித்தகனே சத்தி
வேலாச சீலா	மறைமூலா வனுகூலா
வேடிச்சி	நன்னேசனே காளாம்
பாடிக்கும்	ரேசனே (எந்)

சரணங்கள்.

நானிங்கொருபாவி	நாளுந்துயர்மேவி
நைந்தேன் கரைந்தேன்	சுதைந்தேன் நிலையுய்ந்தேன்
நம்பிமோ	சமாகுமா-பழி
யும்பின்வீ	ணேபோகுமா (எந்)

தொண்டர்க ளீடேற்றம் சொல்லும் புவிதேற்றம்
சூதோ இராதோ பின் ஏதோ என்பால் வாதோ

தோகைம	யில்வாகன	முரு
காகுஞ்ச	ரீமோகன	(எந்)
போத குருநாதா	புலவர்க் கொருநாதா	
புண்யாகா ருண்யாலா	வண்யாசப் ரமண்யா	
பூமிபுகழ்	யோகனே முத்து	
சாமிதமிழ்த்	தியாகனே	(எந்)

விருத்தம்.

என்னபிழை நான்செய்தி ருந்தாலு மன்னித்
 திடும்படி இறைஞ்ச கின்றேன்
 எப்போது மென்மனதில் வைப்பாக நீவர்
 திருக்கவே வேண்டு கின்றேன்
 அன்னைதந் தையர்தம்மை நிந்திக்கு மூடரிடம்
 அனுகாத விரதமென்றும்
 அடியேன் அனுட்டிக்க ஆவலுறு கின்றேன்
 அதற்குமே லென்ன சொல்வேன்
 வன்னமிகு நடனதிட மயில்மேல லங்கார
 மதுரமா ணிக்க மணியே
 மாவஞ் செழுந்தேனும் வள்ளிக்கு றத்திதா
 வாங்கிமகிழ் மணவா ளனே
 சின்னமாங் குயில்மதன் சேனையும் பூசனை
 திருந்துதிரு நல்லூ ரில்வாழ்
 செம்பாக குணசீல சம்பூர்ண சுகலோல
 சிங்கார வடிவே லனே

42 உடுமலைமுத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

இராகம்-பிலஹரி-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

என்னகேள்விமுறை இல்லையோ சாமி பாரமுகமிதில் (என்)

அறுபல்லவி.

பொன்ம யூப்ர சன்னா பழநி மன்னா என்னையா (என்)

* சரணங்கள்.

பூமியெல்லாந்தொழ

வேமிகுந்தாய்சிவ

காமி சுதா முத்து

சுமி சுதாநத்தும்

பூம்பாதா கடனும்பாது காக்க வீம்பா பின்னிதில் (என்)

தொடும் பத்திரெறி

குடும்பத்தில் வளர்

கெடும்புத்தி யாலே

விடும்பித்தன் யானே

துயரமே ரித்தம் உயரநான் சித்தம்

அயரவே விட்டாய் (என்)

தீராத சஞ்சலம்

போராட நானுன்முன்

சீராட நீயருள்

கூராதிருப்பது

சீலமோ வனு கூலமோ கவி

காலமோ விது (என்)

வண்ணச் சந்தம்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

களிசிறந்திடு பெண்களின்ப மெலாம் நுகர்ந்தனன்
குடி தொடர்ந்து மயங்கினன் துரைமார் விருந்துடன்

கண்ட நாடக

சங்கமோகன

டம்பர் வீணர்ப

ணம்பெருதவர்

காலடிக்குளு மோடி விழுந்தனன்

நூல்படித்தும்வி வேகமுணர்ந்திலன்

சிரஞ்சீவி யாய்

இருக்க நேருமோ

ஒளி மழுங்கிய கண்கள் வந்தபினை

முனந் தினந்

திரியு மந்த விடந்தொலும் பலபேர்

இவன் கெடும்

பண்பு பாரென

நிந்தைபேசவு

டன்கையாதர

வொன்றுதேடுமென்

ஊழ்வினைப்பயன்

மாமன் மகிழ்ந்துபெண்

ணை கொடுப்பது

மேது என்புறம்

பரஞ்சோதி

ஞானநிட்டை சேருமோ

குளிர்க ருங்கட லுண்ட சும்பனுமே

தகுஞ்ச தூர்

முகனுமிஞ்சிய சந்தவண்டமிழோ

திடுஞ்சுகங்

கொண்ட மானுரு

வொன்றினாலும

றிந்ததாரக

மந்த்ரமாலிகை

கூறியப்பனை

மீறியிருந்தவ

யோகர் சித்தர்

சகாயம்

விரும்புழி

வருஞ்சேயு

மான

முத்து

சாமியே

தனிமகந்த கடம்ப ணிந்தவனே

புனம்புகும்

குறமடந்தை யிடம் பணிந்தவனே

தகுந் தகுந்

தந்தனான

என்று மாம்பி

லுந்து மாடல்வி

எங்குலாவர

தாதிரிப்பழ

னாபுரி நின்றவ

போரிடத்துணி

தானவர் அந்தக

உரஞ்சாலு மாதி சத்தி வேலனே

வேறு வண்ணச் சந்தம்.

இராகம்-நாதநாமகிரியை-தாளம்-ஆதி.

ஆரணப்ர சித்த சத்த மோனவித்த கத்த வத்த

ஆதிநித்ய சத்தி யத்த வாகமத்தி நிச்ச யித்த

வனப்பிறை கங்கையறு குவப்பொட ணிந்தசடை

யருக்கொரு மைந்தருயர்

வளப்புசுமிந்தபர

ரேகவடி வாயுலக மேவுலகெ

லாமுறையு நாதசுக போதசுகிர்

தப்பரமசீலர்

மாதவத் தருக்கு மிக்க சாதனத் திருக்கு முக்ய

மாமறைப் பொருட்குறித்த சீதனத்தி னத்த நித்தன்

அரக்கரை வென்றுமம ரருக்கரு டந்துமிக

விருப்பொடு வந்துகட லிணைக்கடந் தன்பினமு

தாவலக மேவியுண வேதருத

யாளர்மரு கோனெனவு லாவுகரு

ணைக்குணவிசாலர்

போதகத்த னுக்கி ருக்கி மீதகத்தி ருக்கி வைக்க
வாதகத்தி ருக்கி மெய்க்க வோதகத்த ரெத்தலத்து

மிருப்பவ ரென்பிழைகள் பொறுப்பவ ரன்பரக
மினிப்பவ ரங்குலிசந் தரிப்பவ ருந்தகைய

தேவருமி யாவரும னாதிபர

நாதனென வோதவளர் நீதருமை

முத்தமிடுபாலர் திருவேரகமதிலமராவலார்

ஆலமொத்த கட்டுறத்தி பாலுவப்பு வைத்து நத்தி
மாதினைப்பு னத்தடுத்து சாலவித்தை யைப்படித்து

வணக்கமுடன்பணிய விணக்கமொடன் பினிய

மொழிச்சர சம்பணிய வளப்பரு மின்கிதவு

தாரபரி பூரணச கோதயவி

லாசகும் ரேசமுரு கேசருயர்

நித்ய விநோதர்

பாதகத்த ரச்சமற்ற சூதகத்த ரிச்சைமிக்கு
பாதலத்தொ டெத்தலத்து மீதுமுற்ற ருத்திவைத்த

ரசைப்புரி யுங்கொடியர் வசைப்பழி யெங்குமுற
தசைப்புகழென்பதற வொறுக்குமகன்கைகொடு

தேவரகம் வாதையுற வேசிறைசெய்

சூரருர மாயவடி வேரற வெய்

சத்திவடிவேலர்

வேதவித்தன் மத்தகத்து மாமுகத்த னித்த யத்தன்
போதகத்தி லிருக்கு மிக்க மாமகட்க ருத்தன் முற்றி

உருத்திகழ் நிம்பரிழ லிருத்தருள் கொண்டபரன்
ஒருத்தன்ம னங்களியவ் வனத்தழ கின்பமிசு

சோதரவி நோதநவ நீதகுரு
சாமியெம தாதரவ தாகவரு

முத்தம குணூர் செகமாதி தொழுதகைய காவலார்
வாரணத்தை வித்த ரித்த கேதனத்தர் வற்புறுத்தி
மாமரத்தை மற்று தித்த பூதரத்தை உக்கவிட்ட

வயிற்கர ரஞ்சலிசெ யுயிர்க்கரு ளின்புறுசை
வருக்குய ரன்பரக மிருக்குந ரந்தமயி

லேறிவினையாமொயி லேயிலகு
பாலகும் ராதிபதி யாகவளர்
முத்திதரு நாதர்

சாகரத்திடத் தொளித்த சூரரைத் தொலைத்த ழித்த
மாதிரப்பு யத்தர் ித்த மோதி னர்க்க கத்தி ருப்பர்

எமக்கொரு நண்பரென விருப்பவர் சிந்தை மிசை
யிருப்பவர் சந்ததமும் விருப்பவர் சிந்தைமிசை

யாகவுயர் போகபல யோகமும்வி
வேகமுமெ மாவலக மேவுவகண்
ஓற்றருளுநேயர்

மாதரத்த நற்ற ரத்த மாதிரத்தி ருத்துசித்த
மாய்கையற்று நற்றவத்தி லேமகத்து வத்தை யுற்ற

வகத்திய னின்புறமெய் யகத்தியல் கண்டுதமிழ்
முகத்திய மும்பலவு மிதத்திய லுங்கருணை

நாடியுப தேசமுறை யேயுரைசெய்

வாததிரு நாதசிவ சோதியுரு

விறற்கழ்ச காயர் சரணாகதி யருளு முதாரனார்
மாதோருத்தி பத்தியிற்சொன் மாதவப்பெ யர்க்குறித்து
வாதிழைத்த பத்தியற்ற பாதகற்கு வெட்கமுற்று

கரத்தைய ரிந்தகண வனுக்கும னம்பதறி
வெருக்கொள வந்தவள்கை யிருக்கொள நன்குதவி

நீடுமருள் சாடியரு ளோடியருள்

வீடமரு மாடிலகு தேடருமு

தற்பொருள் விதானர்

ஓதுமுத்த மத்த வத்தர் சேவையிற்றி னத்து நத்தி
ஏதுவுற்ற வித்தை கற்றுத் தீதகற்று சித்த மற்ற

எனக்கும னங்கசிய வருட்டமி ழின்பநிதி

விருப்பொடு தந்துவகை யிருப்பவு வந்தெனது

பாவினதி மோகமுற வேகொள்கரு

ணைகரு கேசபவ நாசவரு

ணக்கமலபாதர்

வானகத்தி ருக்கு மொப்பில் கோன்மகப்பிடிக்கு முத்த
மேமகிழ்ச்சி யிற்கொடுத்துக் கானகக்கு றத்திசொர்க்க

மலைக்குமி குங்கவன மிகக்கொடு வந்துமர
மெனத்தனி நின்றபல ரொலிக்கொளு மன்புளவர்

ஒதரிய தானவன மேவுசம
ராபுரியி லேவளர்கு மாரகுரு

பத்தரகம் வாழ்வார் தவமேவு குடிவேரை மீதினே.

வேறு சந்தம்.

இராகம்-புன்னகவராளி-தாளம்-சாப்பு.

பூதரவம்புயனார் தொழும் பூதரவம்புயனார்-மயில்

போலவேனலின் காவலார்மினை

யாளவேனலின் காவலார்சிவ

போதரவம்புடையார் சடை மீதமரம்புடையார் - சுதர்

போகமேவுமி னாவலர்கலை

யாவுபோதுமி னாவலர்கரர்

பூசிதசுந்தரனார் அடி யார்பரசுந்தரனார் அதி

போதகாதிப னாதியார்பரஞ்

சோதியாயவ னாதியார்

தாரனார் அருள் புரியு தாரனார்

பூமின்வணங்குகையார் வள்ளி யானவணங்குகையார் திகழ்

பூதமாகிய	தாயினொறு	
மீனுமாமகிழ்	தாயினொருள்	
வேதநெடுங்கடலார் அசு	ரேசநெடுங்கடலார்	மபிஸ்
மீதுலாவிய	வேகனொருயிர்	
யாவுமேவிய	வேகனாந்துதி	
ஓதுவர்சங்கமுளார் படு	பாதகசங்கமுளார்	தினம்
ஓதநீடிய	வாரியார்கரு	
வாதிலார் புகழ்	தாரியார்	
சாரியார் கயவரைவி	சாரியார்	
திதகலம்பரமே வன	மனையிலம்பரமே	விழி
சேருமான்மக	வாசையார் துதி	
கூறநாடிய	வாசையாரொடு	
வேவினெடும்படையார் இனிமேலெனையும்படையார்-கனல்		
வேய்கனேறிய	பாலனொறு	
கூலராகிய	பாலனார்வளர்	
காரணசுந்தரனார் குரு	வாபுறுகந்தரனார்-உரு	
காதுதிதுள	காலனார்பய	
மேவராதசெய்	காலனார்	
மாரனார் புகழாயர்கு மாரனார்		
சேயரியம்பரியார் சுதர்	தீயரியம்பரியார் செக	
மாதிதேடிய	மாலையார்மது	
நீபநீடிய	மாலையார்திரு	

வாமயிலம்பதியார்	கரு	வாமயிலம்பதியார்-கவி
வாணராதிய		ராயினூர்கிரு
வாணராதிய		ராயினூரிகல்
மாசமரம்புரியார்	எழின்	மாசமரம்புரியார் மலை
வாயுளார்மிகு		வாயுளார்மயல்
வாயுளார்வரு		வாயுளார்
மாலையே	கொள்வெனது	மாலையே,

வேறு சந்தம்.

குருதே சிகனார் சிவசுப்பிரமணிக்கு
 விலைநா மெனவே தமிழிற் கவிதொடுக்கு

மருமைப் புலவர்சித்த மலரிற் றினநடிக்கு
 னிருபொற் கழல்படைத்த பெருமைக்குமாரர்

கருணாகரவேள் பொதியக் கிரியிலுற்ற
 குருமா முனியார் வருண்மெய்ப்பொருளையொப்பி

லொருகைக் கிரியிலுக்கு முதவிப் புகழ்பொறுத்த
 கருணைக் கடல்படைக்கை பெறுசுத்தவீர

குலசே கரனார் சகுணக்கடவுளுக்கு
 ஞயர்சீ ருடையார் தனிகிட் களவிருப்ப

மருளிற் றருமொருத்தர் முதன்மைக் கடவுள்செட்டி
 மனையிற் குளுமுதித்த புனிதக்குணை

அயிலதனு லமார்க்களத்தை வெல்லுவார்

கொலைவே ரறவே
மவர்பா லணிமா

கருதித் தவமியற்று
மயிலிற் றிகழ்சிறுக்கர்

புலமைத் திறன்மிகுக்கு—மொருபத்தன்வசமற்று
வெருளச் செயலகைக்கோ—ரெமனெத்த பாலர்

அருணா புரியா
மனையா டனையோர்

லயவட்ட மதினுக்குண்
தவசிக் குதவுபத்த

னதுகைப் பொருண்முடித்த—சிகரிக்குவடபக்க
மொருசொற் பகருதித்த—ருலகச் சகாயர்

குளிர்தா மரையா
ளொருசே யெனவா

கியதொட்டி லதனுக்கு
வியலுற்றமுருகப்பர்

தருணத்தி லெமதிச்சை—ஐழிநிற்கு முயர்சித்தர்
பொருகுக்கு டமுழக்க—மவிவுற்ற தோளர்
அடியவர் வாய்மையைக் கருத்திலுள்ளுவார்

திருநீ றணியா
மதுரா புரியூர்

தவரைக் கருவிமிக்க
வழுதிக்கருள் கொடுத்த

கவலையுற் றவனைமெச்ச—மனருக் கினியசட்டி
விரதத் தினர்கருத்து

முடியச் செய்தேவர்

துணிலே வடிவா
கவுமா ரரையோர்

கியசத்தி யமதுற்ற
கொதுகிற் கருதுநர்க்கு

நிலைகெட் டறிவுகெட்டு—வழிகெட் டழகுகெட்டு
விழிகெட் டலையுநட்ட—முறவிட்டவேடர்

52 உடுமலை முத்துசாமிக்கவி ராயரவர்கள்

திரையாழியில்வா

முஷணக்கருவறுத்த

பெருமாணெடுமால்

விழிபெற்ற மகளிர்க்கொ

ருரிமைக் கணவர் பற்பல்—கனவிற்பல்வடிவத்தொ

டொளிர்சத்தி பெருமிட்டர்—மலையுச்சியாளர்

செயிற்று சீர்தொடுத்து மெத்த நல்குவார்

சினைமா முகில்சேர்

பொழிலிற் றினைவினைக்குள்

மயில்போல் வருவார்

மயன்முற்றி யவர்செப்பு

மொழியிற் பரதவித்து—விழியில் சுழல்வதுற்று

வலியத் தொழுதிதற்கும்—விடர்சுற்று சாரல்

வளமே விடலா

லியமக் கிரியும் கெட்க

வடமே ருவைநேர்

சொலநிற்கு மெழில் பெற்று

முனிவர்க்கு மமரர்க்கு—முரகர்க்கு மனிதர்க்கு

மீவரொக்கு மெவருக்கு—முயிரொத்து நீடு

செயலோ டொருமா

ததிமத் தியிலெனக்கு

மொருநா னொருபே

றறிவுற் றிடவுணர்த்தி

மலயக் கிரியினுக்கு—மகள்பெற்ற மகவொத்து

முதிர்சொற்ப னுவல்கட்டு—மிகவிச்சையான

திருவுரு மாமலைக்கடுத்த நெல்லையார்.

இராகம்-ரோட்-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

மாதுபாக மானவா	வானவா	வந்தனம்
மாமறை புகழ்	சொலும்	மாசிலாத தரயகா
வாகா சிற்பரா	தற்பரா	வாமனோகரா

வடிவனிலா	சிறியனிலா
மதிபுனைவாய்	நதிவனைவாய்
மாரநீரூடி யோய்	மாலயன் தேடி யோய்
மங்களா	சங்கரா (மா)

க*னமேவுரஞ்சிதா	கந்தவே ளின்பிதா
காலனை விழமோதுங்	கருணாகராசிவா
கானமேற்றவா	நீற்றவா
	கட்கடாட்சவா

கரியுரியாய்	அரிவடிவாய்
நரிபரியாய்	வரவிடுவாய்
கங்கையார் மாணரா	கங்கணம் பூணரா
காரண	ஆரண (மா)

இராம நாடகம்.

ஸ்ரீராமர் வனஞ்செல்லுஞ் சமயம் சீதாபிராட்டியிடம்

கலித்துறை.

படுக்கை மண்ணாகும் உணவு கிழங்கு பழஞ்சருகே
அடுக்கு மிடங்கள் நடக்கவொண் ணாதமுள் ஆகுமங்கே

தொடுக்கு மிருகசஞ் சாரம் பயந்தருந் துன்பமெத்தக்
கொடுக்கும்பெண் ணைவன வாச முனக்கனு கூலமன்றே.

சீதாபிராட்டி ஸ்ரீராரிடம்

கலித்துறை.

கோலா கலம்புரி கோதண்ட வீரா குலாவி யென்னை
மேலான கணவைத்துப் பாராத நாளென் விதிவசமா
பாலா பழமா பகர்சீனி யர்நல்ல பாயசமா
ஏலா தெவையும்ரின் மேலாசைகொண்ட விளங்கொடிக்கே

ஸ்ரீராமர் வனஞ்சென்றதைப்பற்றிப் பரதன் தன் தாய்
கைகேசியைக் கோபித்தல்.

இராகம்-பியாகு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

நாயகனைக்

கொன்றாயடி

நாரியல்ல

நீபேயடி

அனுபல்லவி.

மாயவஞ்சகி

யாகிராமனை

வனத்துக்கனுப்பி

மனுச்சக்கரவர்த்தி (நா)

சரணங்கள்,

குலத்திற்கு முதல்

மகனிருக்கையிற்

குறித்தாயோ பட்டம்

எனக்கு நீ

நிலத்திற் பழியை விளைத்துக்கெடுத்த
நீலிகெட்டஜெக ஜாலி எட்டியிரு (நா)

அண்ணன் காய்கனி உண்ணவும் நாம்
அமுதவிருந்து பண்ணவும்
எண்ணுமரசாட்சி இனிநமக்குமா
இப்புவி யென்புய மொப்பிச் சுமக்குமா (நா)

சீதாபிராட்டி வனக்காட்சி.

பலமகஜ லோட்டி என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

அதிசயமநேகம் ஆமாம் அமைந்த வனவாசம்
இதிலுலாவி இன்பந்தாவி எப்போதும் வாழ்வோம் மேவி
இருகண்ணுஞ் சாட்சி என்னென்னகாட்சி
இந்திரபோக மிதிலுந்தாட்சி அல்லவோ
இதிலுந்தாட்சி அல்லவோ
(ப்ராணபதி) ஈடி.தற்குச் சொல்லவோ
ஏதே தீடிதற்குச் சொல்லவோ (அ)

சித்ரகூட பர்வதத்திலிருந்த இராமர் முதலானோர்களிடம்
சக்ரவர்த்தி உயிர்துறந்தாரெனப் பரதன் வந்துசொல்ல :

இராமர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அருமையா யென்னை வளர்த்திய காதல்
அப்பனை சக்கரவர்த்தியுன்

திருமுகந் காணச் சிலதினங் கழித்துச்

சேருவேன் வனம்வந்தபோது

பெருகுவாஞ் சையின லுன்னுயிர் போகப்

பெரும்பத வியை அடைந்தனையோ

தருவிதிக் கென்ன செய்குவே னடியேன்

சஞ்சலந் தீர்த்திட லரிதே.

கண்ணுயிரம் படைத்த என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

மெய்யா எந்தனைப்பெற்ற ஐயா அம்புவியுற்ற

விமரிசை முற்றிலு மகலவிடுத்தநீ சென்றாயோ-விண்

அமரர்துதித்திடு பதவி கிடைத்திட நின்றாயோ

பொய்யோ கொண்டநினைப்பு ஐயோ என்னபிழைப்புப்

பூரணமாய் நிறை வேறிவராமலே போனதே-என்

ஆரண்ய வாசமோர் காரணம்போலவு மானதே

காட்டுக் கெனையனுப்பிப் போட்டுநினைவுதப்பிக்

கதிபெறவுற்றதும் விதியின்மகத்துவ நேர்த்தியே-மத

கரியுணு மாவின்ங் கனியதை யொத்தது சீர்த்தியே

நாட்டிலிருந்துனக்கு மேட்டிமைமைந்தனிட்டே

நவில்கருமத்தொழில் பொலியநடத்தவுமில்லையே பிள்ளை

உதவி கொடுக்கிலை எனவசைவைப்பது தொல்லையே

சித்ரகூடபர்வதத்திலிருந்த ஸ்ரீராமரைப்பரதன் அயோத்தி
நகருக்குப் பட்டங்கட்டிக்கொள்ள அழைத்தல்.

குடியிற்பிறந்த குயிலே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-பியாகு-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

பட்டாபிலேகத்தை	விட்டுவிலக்கியோர்
கட்டாயத் தென்தாய்து	ரத்திய காட்டில்
பட்டத்துத்	தேவியுடன் தம்பியாம்
லக்ஷ்மண	ஹரியுடன்

பாதகந்தீர் மாதவஞ்செய்

பாதங்கண்டு பண்ணுவேன் விண்ணப்பமே(பட்)

கட்டாகக் கேட்டுக்க	டாட்சிக்க வேணுமோர்
காலப்பிசகென்று	யோசித்திடாமல்
எட்டிய	யோத்திவந்து பட்டத்தைக்
கட்டிக்	கொண்டுபசந்து

காட்சி யீவாய் சூட்சியர

சாட்சி யாளா கற்பக மாணிக்கமே (பட்)

தாய்வரமா அது	வாய்வருமா சற்றே
ஆய்வது செய்துபின்	மாய்வது நன்றென்
றேயுன்னே	நானடுத்தேன் ராமண்ண
தேயம	தைவிடுத்தேன்

ஏகிடேனே துரோகி யானே

ஆகிடேனே என்செய்வே னிவ்விதிக்கே (பட்)

விருத்தம்.

நீதிக்கு விரோதமாக நின்றநான் பட்டங்கொள்ளேன்
ஆதித்தன் குலத்தார்கண்முன் அயோத்தியி விருக்கமாட்டேன்
சாதிப்பாய்நானுங்காட்டில் தவக்கோலம்பெறுவேனண்ண
போதிக்கவேண்டாம்போதும் போதும்யான்பெற்றபேறே

வேண்டினேன் சையோகமே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

(ராமர்) தந்தை யிட்டகட்டளை தாய்வரத்தை யொட்டியே
வந்துபட்டங் கட்டியே வாழ்வதற்கோ ரட்டியே

(பரதன்) அட்டியில்லையண்ணஅண்ண அப்படிமனத்திலெண்ணக்
கெட்டியாய்வந்துருந் கிரீடங்காணக்கண்ணோர்கண்ண

(ராமர்) கண்ணமென் சகோதரா கசியுமன்புப் பரதனே
எண்ணுமன விரோதரா யிருந்தோமோநா மிதில்முனே

(பரதன்) முன்னே யிருந்தராசர் முறைதவறிடாநரேசர்
இன்னாளி லென்சென்மத்தை ஏசிப்பேசவாரேநேசர்

வங்காரமார்பிலணி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராமர் சொல்.

கண்ணிகள்.

முந்துபதி னாலுவரு டம்போன பின்புநகர்
வந்துமகு டாதிபதி யென்றேயி ருந்துனது
முன்சகல தேசமன்ன ரும்பேண நன்கரசு—புரிவேனே

பரதன் சொல்.

தந்திரிகை கேசிமக னந்தோக வர்ந்தரசு
கொண்டிருகு ராமனைவ னம்போக வுஞ்செய்தது
சந்ததமு நீபெழியென்றேச னங்கள்சொல்—வளர்வேனே

தேன்னை கமுகுமலை என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்—நாதநாமகிரியை-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

தாயாரிடஞ் சொல்லிச்

தந்தையிடத்தில்

கோயிலையோத்தியிற்

குவலயஞ்சொல்லும்

கேடுவிளை த்தகை

நாடிநான்விழிக்க

கூடவருவேனண்ண

கூனிகோ ளிதுசொல்லிப்

சண்டாளன் பரதன்

வரம்வாங்கிக்

கொலுக்கொண்டானெனக்

பழியோங்கி (தா)

கேசித்தாய்முகம்

மாட்டேன்

குடும்பச்சனியனொரு

போட்டேன்

(தா)

ஸ்ரீராமர் பரதனுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லுதல்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தம்பி பரதா சொல்லச்
சற்றுகிலும்ரின்மேற் குற்றமிருக்கிறதா (தம்)

அறுபல்லவி.

இன்பதுன்பங்களெல்லா மிந்தமனோசிருஷ்டி
எந்தக்காரியத்திற்குந் தந்தைதாய்சொல்லனுஷ்டி
பின்பதற் கீர்த்தியுண்டு பிள்ளைகளால்வட்டி
பெரும்பொருட்பாக்யமாகுந் திரும்பித்திரும்பிக்கொட்டிப்

பேசுகிறாய் புகழ்சேர் தாயாரை
ஏசுகிறாய் மகுடாதிபத்யம்
கூசுகிறாய் விழிநீராலென்னைப்
பூசுகிறாய் அடா (தம்)

பரதன் விருத்தம்.

தாமரைப்பாதங்கண்டு தரித்தபாதுகையானாலும்
நேமமா யடியேனுக்கு நேரமீ தருளல் வேண்டும்
ஆமதை வைத்து நான்சிம் மாசனத் தருகே நின்று
மாமனு நீதிப் பூசை வழங்குவேன் அண்ண அண்ண

ஸ்ரீராமர் பரதனுக்குப் பாதுகை தருதல்.

இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

தருகிறேனிடில்

தங்கிடாமலே

அருமையான நம்

கதிகதாரியம்

தடையிலை—இங்கே

செல்லுவாய்

அயோத்திக் குடிகளுக்

சொல்லுவாய்

பர:— சொல்லுவேன் தாருஞ்

துணைகண்டாலுண்டோ

எல்லையிரேழு

இருக்கவேணும் நான்

சோதிப்பாதுகை

துக்கமே

வருஷமானபின்

பக்கமே

ஸ்ரீரா:- பக்கம்நேர்தம்பி

பருவத்திற் பட்டம்

பரதனேயந்தப்

சேருவேன்

பர:— மெய்க்கவேவாரா

வீழுவேன்வரம்

விட்டாலக்கினி

கோருவேன்

பரதன் பாதுகையைச் சென்னியில் வைத்துக்கொண்டு

தன்னுடன் வந்தவரோடு நந்திக்கிராமத்துக்குப்

புறப்பட்டு வருதல்.

இராகம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாதுகையே

பரகதிதருவதும்

நல்ல

அரசிதுபுரிவதும் (பாது)

அறுபல்லவி.

சீதையுடனேசித்ர	கூடத்தில்வந்த	
ஜெயரெகுபதியதி	தயவொடுதந்த	(பா)

சுரணங்கள்.

ஒதுமுலகிலெனக்	கிலையபவாதம்	
ஒடிவந்தேனைய	னகங்காதம்	
வேதரகசியம்	விளங்குவினோதம்	
மேலெனக்கினியென்ன	வேணும்பரசாதம்	(பா)

அண்ணனிருக்கத்தம்பி	யாளரசாட்சி	
ஆகாதாகா	ததுவெகுதாட்சி	
உண்மையென்தாய்மன	மொப்பிடுஞ்சாட்சி	
உலகிலெவரெவர்க்கும்	விலகாதகாட்சி	(பா)

ஏக்கமறப்பெற்றேன்	இதுசித்ரகூடம்	
சுரேமுலகுமுண்டோ	இதிலும்விசேடம்	
நாட்கவிமணி முத்து	சாமிதன்பாடம்	
நாடறிந்திடவேநான்	சூடுங்கிரீடம்	(பா)

நந்திக்கிராமத்தில் ஸ்ரீராமர் பாதுகையைப்பரதன் பூஜித்தல்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஸ்ரீரகுநாயகன்பா	துகைக்காட்சி	
பாதுகைக்காட்சி	ஏதினித்தாட்சி	(ஸ்ரீ)

திங்கிலென் தாய்செய்	பாங்குசகாயம்	
ஒங்கியநேயம்	தாங்குமுபாயம்	(ஸ்ரீ)
கொத்தலர்சாத்தி	மெச்சவேன் ஏத்தி	
சித்தியயோத்தி	நத்தியநேர்த்தி	(ஸ்ரீ)
பந்தனராமம்	சிந்தையின் சேஷமம்	
நந்திக்கிராமம்	முந்தியநேமம்	(ஸ்ரீ)
சரபவிசேடம்	தங்கியபாடம்	
பரதகிரீடம்	பாக்கியபீடம்	(ஸ்ரீ)

ஸ்ரீராமர், சீதை, லக்ஷ்மணர் மாணைக்கண்டு தர்க்கம்.

இராகம்-மால்கோஷ்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

(சீதை) மேனியெல்லாம்	வெள்ளியே
விளங்குகின்ற	புள்ளியே
மானிங்கேதோ வந்து	வினையாடுது துள்ளியே
(ராமர்) நானிதுவரை கண்டதே இல்லை	கண்ணே
நானிதுவரை கண்டதே இல்லை	
நல்லெபான்	வண்ணம்
நமக்குமே	எண்ணம்

64 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

(சைஷி)	நம்பிக்கொண்டு நைகிற தேனண்ணு பொய்யுருவந்	நம்பிக்கொண்டு செய்கையிலேயிது திண்ணம்
(சீதை)	பொய்யென்றின் புகலவேண்டாம் பையப்பற்றவேனுஞ்சென்று	தம்பிக்கே நம்பிக்கை கையில்வேடிக்கை
(இராமர்)	அடிதையலே நான் தடத்தில் தந்திர	தருவேன் பற்றியே சுற்றியே முற்றியே
(லக்ஷ்மி)	அண்ணுகேளும் தந்திரமாகவே வந்தமா	அண்ணுகேளும் சின்தையறிந்திட ரீசனிவன்

வாராயேனை யணைய என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாகந்தீர்க்குந்த	டாகம் சோலையொரு	
பாகம் மேலுமுப	யோகம்	
தனிவழியுலவி	வனமதிலதிசுக	(தா)

அறுபல்லவி.

வாகானமாங்குயில்	மாமயிலாடையில்	
வண்ணம்	பாட	என்
மனமுருகுதுபரி	மளமுடன்வருகிற	(தா)

சரணம்.

மந்தமாருதவ	சந்தமானவை	
போகம் வேணுந்தவ	யோகம்	
மதுகரமிசைப்பில்	வதுநலமே	(தா)
சந்தான கிருஷ்ணசௌ	பாக்கிய கோலாகல	
சந்துஷ்டி	யே செந்	
தமிழொடு பழகிய	முனிவளர் பொதிகையின்	(தா)

நாரே நாக்கர் என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

சோலைச் சிங்காரம் சொல்லவெகு கெம்பீரம் (சோ)

அறுபல்லவி.

சேலாலாவும்பொய்கையோரம்சேருமாலைன்னேரம் (சோ)

சரணங்கள்.

நல்லலரி மல்லிகைப்பூ முல்லைபுடன் சாதியே
செல்வமருக் கொழுந்துஞ் செவந்திப்பூவுஞ்சோதியே(சோ)

காட்சி யிருவாட்சிமலர் தாட்சியில்லா மந்தாரை
மாட்சிமைக்கனிர்சங்கள் வடிந்தன செந்தாரை (சோ)

பிச்சியுஞ் சாமந்தியும் பிணிக்கும் வெட்டி வேருமே
செச்சைநந்தியாவட்டையுஞ்செண்பகமுஞ்சேருமே (சோ)

வண்டினம் புரண்டுமது உண்டுபாடுங் காந்தாரம்
கொண்டசெவிக் கானந்தங் குயில்குருவிசஞ்சாரம் (சோ)

தென்றலும் மகரந்தத்தை நன்றுகொண்டு பூசுமே
மன்றல்முத்துசாமிகவி வண்ணம்போன்றவாசுமே (சோ)

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேசோமயா னந்தம் நான்
தெரிசித்திட அற் புத ஒப்பந்தம் (தே)

அநுபல்லவி.

மாசேதவிரும் பூரணமதியம்
மாமேருவெனும் பாரவதிசயம்
மஞ்சமிகுஞ்சய னந்தனிலண்டியி
ருந்ததுகண்டும சிழந்தது சிந்தை (தே)

பல்லவி.

சரபமுத்துசாமி காளி
தாசனை நிதழும் பூசனை புரியும் (சர)

அநுபல்லவி.

புரவலன் நானும்	போஜமணுளன்	
பூவாய் உன்னொரு	ஆவல் கணுளன்	
கருதுபுத்திசா	கரத்தயாளன்	
கட்டுரைக் கடங்கிவிட்	டேன் குணுளன்	(சா)

சந்த விருத்தம்.

சிவனார் செலுத்து ரதமே ஓடித்த
 திரளான முக்கண் முதல்வோனே
 தவயோக சித்தர் குணசீல பத்தர்
 தழைதார கத்தில் வளர்வோனே
 கவலான பற்று மனமாயை புற்ற
 கடையார் தமக்கு ளதிதூரா
 அவிரோத மிட்டிவ் வடியேனை ரட்சி
 அமலாது திக்கை இறையோனே

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-ஆதி.

பல்லவி.

தென்மதுரை மீனாட்சி பாதம் தெரிசிக்கவேணும் (தெ)

அநுபல்லவி.

சிந்நைக் கின்பம்

சந்ததமுந்தோணும் (தெ)

சரணங்கள்.

சொன்மணிச் சோதிக்கு	விண்மணியாகிய
சூரியனும்	நானும்
சோபிதஞ்சேர்	ஆபரணம் பூணும் (தெ)
காலமெல்லாமலங்	கோலமாயைக்குள்ளே
கட்டுப்பட	லாமா
மேலாமோட்சம்	விட்டுவிடலாமா (தெ)
சாதுசனப்பிரிய	சரபமாமுத்து
சாமியுடன்	கூடி
பாதுகாக்கும்	பஜனையேபாடித் (தெ)

தும்ஜாதீது முஸ்பர்க்குபான் என்ற மெட்டு.

இராகம்-கமாச-தாளம்-ஆதி.

ஆறுமுகமுடையாய்—செங்கையி
 லழகிய வேற்படையாய்
 ஏறுஞ்சிகி யுடையாய்—காத்திடுதற்
 கேளே இன்ன முந்தடை—இறையவ
 னேயித நாண் கொடியாய்
 என்மீ தினம் வாதுசெய்வ—தாகாதே
 செய்தா லுனை நீங்கிப்பாவம்—போகாதே
 ஏற்றினேன் கல்யாண—சந்தரனே (ஆ)

மஞ்சநிகர் குந்தளமின்னே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

வந்தனர் சுகந்த உல்லாசர் வந்தியிற் செல்லூர்
செந்திரு நல்லூர் வாழ்தரு மமுதலிங்கேசர் உரு
மாறியேபலி தேறினார்மனை தோறுமேகலி லாறினார்புனை
மண்டபத்திற் கண்டனேநானே மெய்மறந்தேனே ஐயருந்
வாய்மலர்ந்தார் கேண்மடமானே [தானே

பந்தியன்னந் தந்தமாதிரி இன்னமுங்கானேன்
பின்னெனும்பேனேன் பக்கமாநீ நிற்பதேசரி தானப்
பாலிருந்தா லோகலந்தே மேல்வருந்தே னேயிடம்பார்
பார்வையாதோபாவையேஎன்றார் போகமனமே ஆகமுன
பாங்கதென்றேன் பாங்கரே நின்றார் [மே

மாலதிகந்தந்துதையவே நீபரியங்கம் தாபரிபங்கம்
வஞ்சமேன்தாகஞ் சிதையவே உன்றன்
வாரிலே இளநீரிலே மனநேரிலே உளசீரிலே கன
வம்புசெய்தா லென்பசிபோமோ அம்மணங்கொண்ட
அன்பகமே தாமதமாமோ [நன்மனங்கண்ட

சாலநீ சொலாயெனச் சொன்ன தமிழ்விடங்கர் அமுதலிங்
தங்கருத்தின் சங்கதியென்ன கவிச் [கர்
சரபமுடுமலை முத்துசாமியின் விரதபலனிடு கர்த்தராகிய

சங்கரர்மே லங்கெனக்காவல் உண்டுமின்னுளே கண்டு
சாரநின்ற லுரதோ காவல் [நன்னுளே

இங்கு வந்த என்புருவை என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

நித்தரித்தம் நற்பஜனை பத்தர் சங்கங் கூடிக்கொண்டு
நெக்குருகி நெக்குருகி நற்கீர்த்தனம் பாடிக்கொண்டு
நெஞ்சமே தஞ்சமே
அஞ்சாமற் பெற்றிருப்பா யானந்தமே நீடிக்கொண்டு(ரித்)
தந்தைதாய் பந்துஜனர் சந்தையிலே வந்தகூட்டம்
சிந்தையிலே இந்த நாட்டம் சந்ததந் தீராதவாட்டம்
கந்தனைச் சிந்தனை
எந்தநேரத்திலுஞ்செய்தி ருப்பது வெகுசிரேட்டம் (ரித்)
படிக்கிறது தேவாரமே இடிப்பது சிவாலயமே
பிடித்ததீ முடிக்கெவர்தாம் பேணுவர் பூமாலையுமே
அடிக்கடி துடிக்கிறாய்
நடிக்கிறாய் நீ பின்னெழுந்து நல்லதுந்தன் நாணயமே(ரித்)
கோனருப்புக்கொட்டை முத்துக் குமரமுருகேசனையே
தானவிலும் ஞானமுத்து சாமிக்கவி ராசனையே
கண்யமா நண்ணியே
நோன்புகொண்டிருந்ததுபோயேன்பலவாம்யோசனையே

பஜாயுமே தில்பேன கானுஸே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-கமாசு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மயூர மிசையேறி	வாவேலா	திரு
வள்ளி தெய்வானை மகிழ்	கூர் சீலா	(மயூ)

அநுபல்லவி.

தாருகனோடுபல	தானவரைவென்றவனே
சாயாத வேங்கைமர	மாக வனம் நின்றவனே
வாருசடைபோன் செவியில்	மர்திரம்பு கன்றவனே
மானில மீதிசைய	முத்தொழில்பயின்றவனே
வாவாகல் யாணசுந்த	ரன்பணியுமேலவா
வையாபுரி வாழ்பவனே	(மயூ)

ஜப்தகலந்தரு என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்கான்-கமாசு-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

சப்தங்கலந்தரி	லம்பணிபதமுறு
சரவணபவ ஓம்	குருநாதா
தாரணிமிசைதினஞ்	சாற்றிய முறைகளுன்
தன்செவி புகவிலே	யோந்தா
சத்திவேலெடுத்தபன்னி	ரண்டுகையனே கேட்கும்
முத்திவீடளித்திடற்கு	கந்தமெய்யனே மறை

72 உடுமலைமுத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

மூலாவு	மையவள் சூதா	மன
முன்னி நின்ற	னன் கல்யாண	
சுந்தரன் சதா	மிசு	(சப்)

தாமோதரராமா என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆவலானேன் சேவையினி அருள்பெம்மானே (அ)

அநுபல்லவி.

ஆமோகர வடந் தாமோதர னே நீ
ஆளாம லேவீணி லேநாளை யாக்குவ தேனே (ஆவ)

சரணங்கள்.

பூமகள் மருவும்	புருஷோத்தமனே
மாமடுவில்யாளை	தனைக் காத்தவனே
பூமனையுந்தியிற்	பூத்தமாதவனே
நேமமாய்க் கல்யாணசுந்தர	தாசுக்குத் தானே (ஆவ)

தாயேநமஸ்காரம் என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

வாசுதேவயோகா	வரமருள்வராகா
தேசயருந்தேகாசெய்	யாள் மருவுமோகா

ஜெகநாத விவேகா	மிசுந்
திடத்தகஞ்ச	வடிக்குத் தொண்டுசெய்
திருக்கச்செய்	ஈசா (வா)
பூந்துளபத்தாரா	புகழும் ரகுவீரா
வாய்ந்திழுதாரா	மலரடியைத்தாராய்
திருமாலெனும் பேரா	சிறு
வனுக்கருள் புரி	சிறைக்கருடன்மீ
திருக்குமொய்	யாரா (வா)

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சங்குசக்	ராயுதனே	வெண்
சங்குசக்	ராயுதனே	(சங்)

அநுபல்லவி.

சதுர்மறைதே	டரியகுண
கரமுதலே	பரவெளியே
சாலமான	தேசெய்யாம
லாளுவா	யிவ்வேளையே வெண் (சங்)

சரணம்.

பாரமலையை	எடுத்தவனே	விண்
மாரியதனைத்	தடுத்தவனே	
மாயாவிலாசா	வா ஸ்ரீனிவாசா	

வனமதில்மான்

வியதிரனை

மாது சீதை

சீதராலோ

படக்கணையே

மலிபுயனே

நாதனான

காதரா வெண் (சங்)

யாணர்மிகுந்தமி

யாணசுந்தரன்வ

யாசித்தேன் நின்றாட்

ழாலேகலி

ணக்கஞ்சொலி

பூசித்தேன் நிற்க

அருளுவையே

பரபுயல்மே

யானையாதி

வோதிநின்ற

பரமதயா

னியபுனிதா

மூலமென்ன

காலேசென்ற (சங்)

மஞ்சுநிகர் குந்தளமின்னே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இரத்னாஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

செங்கைவடி வேன்முருகையா சிவசிவாச ரவணபவா

சேவடி துதித்தனன் மெய்யா என்

சிந்தைநொந்துவருந்துகின்றன னிர்தவேளையு கந்துவந்தரு

டேசிகனும் பன்னிருகையா தினமுமுன்றன் செவியிற்படச்

செய்திடும்மு றையெல்லாம் பொய்யா

(செ)

மங்கைவள்ளி குஞ்சரிபாகா வனசன் முதல் சுரர்கள் பணி
 மாமலர்க்கடம்பணிவாகா அன்று
 மாசுபுரியும் சாசரர்கள்குல நாசமுறும்படி யாசமரம்வினை
 வல்லமை மிகுந்தநல்யோகா மரகதமா மயிலின்மிசை
 வந்தருள்வா யாரண யுகா (செங்).

எங்கணும் நிறைநிரந்தரா எழில்பழநிக் கிரிவளரும்
 ஏந்தலே வள்ளாறு கந்தரா சரு
 வேசன்மகிழ்ப தேசகுகைதொறும் வாசஅடியவர் பாசவினையற
 வேற்றிடுஞ் சுகிர்த தந்திரா இமவரசன் மகளருளும்
 என்னையா கல்யாண சுந்தரா (செங்)

நாரதன் சொன்ன காரணப்படி என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

மன்றலார்பரங்	குன்றமாநகர்	
வந்திடுங்கதிர்	வேலா	குற
வள்ளிகுஞ்சரி	லோலா	நம்பும்
வானவர்க்கணு	கூலா	மன்றுள்
மாறியேநட	மாடுவான்பெறு	
மைந்தனாகு	சீலா	(மன்)
உன்றனைக்கதி	என்றுநான்சதா	
உன்னியதறி	யாயா	என்றன்

76 உடுமலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

ஊழ்வினையகற்	றூயா	மறை
ஒதுஞ்செந்துவர்	வாயா	விண்ணில்
ஒங்குமேருவைத்	தாங்கியேசெண்டால்	
உடைத்திடுங்கார்த்தி	கேயா	(மன்)
அற்பவாழ்விது	கற்பநாள்வரை	
அழிந்திடாதென	வெண்ணி	பணத்
தாசையாலிந்த	மண்ணி	லுளார்க்
காளதாத்தொண்டு	பண்ணி	மன
மலுத்திடாதுநின்	வலுத்ததாள்மலர்	
அருளுவாயருள்	நண்ணி	(மன்)

என்னடி நான்பெற்ற மங்கை என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

தென்மதுரை மீனும்பிகையே	தடாதகையே	அம்பாலிகை
		[யே என்றன்
தின்மைநீக்காததென்	வகையே	உன்றன்
திருமலரடி தனைநிதந்துதி புரியடியவன்	மிசையிதுததி	
சித்தம்வைத்தாளவக்கரையே	னிலை	
உத்தமியே பராபரையே		(தென்)
புன்மையே	னெய்துங்கவலையே	எண்ணத்திலையே
		கடலலை
		[யே எனப்
போன்றதென்சித்தத்தி	னிலையே	யார்பால்

புகலுவனிது புரமெரிபட நகைபுரியர னெடுதிடமுடன்
 பொற்சபையாடுங் கவுரியே சிக
 ரச்சிலம்பீன்ற குமரியே (தென்)
 யான் கடைத்தேறுவதென்றே மைந்தனன்றே யாவனென்றே
 யாதுஞ்செய்யா துற்றும் நன்றே திரு [தயை
 அரிவாகினி சிவயோகினி பரிவாபுன தருளீகுவை
 யாரணி சக்கர பாணி மகிழ்
 நாரணி யானகல் யாணி (தென்)

ஆலிலைமேற் பள்ளிகோண்ட என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாகு-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

அக்கரையாய்ப் பேசவந்தாய் கைக்குள்ளாக நானுமேமே
 லாமினுக்கி யாதிருநல் லாரனே—முத்து
 சாமிதமிழ்ச் சொல்லினலங் காரனே
 குப்பையணைந்தாலுங்கோழி வைப்பதுண்டுமுட்டையந்தக்
 கொள்கைபற்றி உள்ளடங்கி யோசிப்பாய்—மனந்
 துள்ளினிற்போய்க் கள்ளிகள்முன் யாசிப்பாய்
 வேணுமென்றால் வேணுமேபின் வேண்டாமென்றால்வேண்
 வீணுக்கென்ன பாணிக்கிறசேதியே—மண்ணில் [டாமே நீ
 ஆணுக்கும்பெண் ணுக்குஞ்சரி நீதியே

78 உமேலைமுத்துசாமிக் கவிராயரவர்கள்

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

நாரதன் சொன்ன	காரணப்படி	
நாண்மலர்ப்பெருங்	கன்னி	தனை
நாளுமேமன	மெண்ணி	நிறை
நறுமணச்சேசலை	நண்ணி	அவள்
நன்மொழியதா	லின்புறுங்குத	
நாதனை மோக	முன்னி	
தேரதன்மேலே	சித்தசனேறிச்	
சென்றுசென்றுகைப்	பாணம்	எய்ய
வென்றியின்றியே	நாணம்	சொல்ல
நன்றுகொள்வம்பர	யாணம்	ஜெயம்
சேர்ந்தமேனிய	னீன்றவேலனே	
செய்குவேன் மனத்	யானம்	
அப்பசுந்தமிழ்ச்	சுந்தரார்க்கேயுன்	
அப்பனும் ஒரு	தூது கிருஷ்ணன்	
அன்றி அர்ச்சுனற்	கேது	நினக்
கண்ணனேவந்த	போது	உற்ற
அன்பனே ஏழை	துன்பமேதவிர்த்	
தாளவும்	ஏன்தகாது	
ஒப்புமிங்குனக்	கென்று தானித்தம்	
ஒமலிக்குதே	பூமி	தமிழ்
உமேலைமுத்து	சாமி	செந்நெல்
லூர முதப்பேர்	வாமி	ஆன
உன்னன்னைமெச்சு	மண்ணலே	எந்தன்
ஊழ்வினை தீர்ப்பாய்	நேமி	

புரீ மீனாட்சியம்மை திருக்கல்யாணம்.

அம்மை திக்குவிஜயம், சோமசுந்தரர் தர்க்கம்.

பஜாயுமே தில்பேனா கானாசே என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-தோடி-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னைக்கண்டு கைவில்லைக்கீழ்ப் போட்டாயே

உன்கை வல்லமையை என்முன்னே காட்டாயே

வந்த சண்டையிலே

நந்திதேவர் ஓடோட

அந்தச்சந்தடியிற் சண்டேசர் ஊடாட

முத்துசாமிக்கவி

மாலையெல்லாம்நீகுட

நான்—சங்கதியுந்தெரிந்து முன்காணநேர் நாட

(என்)

மங்களம்.

இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

நித்யமங்களம்

சுகிர்தஜெய

(நித்ய)

மது நிருபர் நீதி

பெறு

தரணியாதி

யுது

(நித்ய)

சத்யலோக சரஸ்வதி

சதுர்வேதம்

மெய்த்த விந்து

நாதம்

அபரிமித

முற்றஜீவபோதம்

சரபகன

முத்துசாமிக்கீதம்

(நித்ய)

முற்றுப் பெற்றது.

781596

இராஜ வாழ்த்து.

தாஜ ராஜ தாஜ ராஜ என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம்-இரத்னஸ்தான்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

ஞாயமான செங்கோல் இங்கிலீஷ் ராஜரீகமே—எந்த
நாளைக்கும் மாழுத்து சாய்க்கும் பேர்வைக்கும் ஞானியாகமே
நம்புதபாலுந் தந்தியும் வித்யாரம்ப ஹைஸ்கூலும்
நாடுங்காலே ஜோடும் வைத்திய நன்னயமும் மோதும்
ரயிலுங் கப்பலு முன்கண்டோமோ நாளிதுபோலும்
நாளிதுபோலும் நாளிதுபோலும் நாமிதுபோலும் (ஞா)

முக்கிய அறிவிப்பு ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

இதனால் சகல புத்தகக்கடைக்காரர்களுக்கும், பப்
ளிஷ் செய்யுந் தொழிலாளர்களுக்குந் தெரிவிப்பது:—

உமேலை முத்துசாமிக்கவிராயர் இயற்றிய பக்திராஸ கீர்த்த
னங்கள் என்ற தலைமைப் பெயரிட்ட புத்தகத்தை நாமே மனப்
பூர்வமாக மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தக வியாபாரம் இ. மா.
கோபாலக்ருஷ்ணக் கோனாவர்களுக்கு ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்
ளும்படி உத்திரவு கொடுத்திருக்கின்றோம். ஆகையால் இப்புத்த
கத்தையாவது, இதிலுள்ள பாடல்களில் எதையாவது அச்சிடுவார்
களேயானால் “ஷையார் கோரும் நட்புடத்துக்கெல்லாம் பாத்தியப்
படுவார்கள்” என்பதைத் திட்டமாய் அறிவவேண்டியது.

இப்படிக்கி, உ. முத்துசாமிக்கவிராயர்.

இதன் இரண்டாம் பாகம் தற்கால நூதன வர்ணமெட்டுகளில்புதி
ய பாடல்களால் நிறைந்துவெளிவந்திருக்கிறது. விலை அரை

மதுரைத் தமிழ்வித்வான்

ஸ்ரீ: னா கிருஷ்ணசாமி நாயுடவர்கள் எழுதிய

சாவித்ரி சத்யவான்.

ஓர் இனிய தமிழ் நாடகம்.

இதில் அமைந்துள்ள வர்ணமெட்டுகளின் இனிமையும், பாடலின் பெருமையும், வசன சாதுர்யங்களின் அருமையும் நவரச பூர்த்தியாகவே இருக்கும்.

1, 2 பாகம்	விலை அணு	0—4—0
ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலா	„	0—4—0
நல்லதங்காள் சரித்திரம் 1, 2 பாகங்கள்	„	0—4—0
ஷைகாந்தி தியானம் சிங்காரப்பாட்டுகளுடன்.		0—1—0
ஷைஇராமாயணத் திருப்புகழ்க்காவடிச் சிந்து,		0—2—0

முத்தமிழ் கேஷத்திர மதுர பாஸ்கரதாஸவர்க ளியற்றிய
இந்து தேசாபிமானிகள் செந்தமிழ்த் திலகம்

1, 2 பாகங்கள் விலை அணு	0—6—0
யுதிய பெரிய பக்திரஸக் கீர்த்தனங்கள்	„ 0—5—0
ஷை இரண்டாம் பாகம்	„ 0—5—0
லலிதாங்கிசரித்திரம் ஷையாரியற்றியது	„ 0—8—0
வள்ளியம்மை சரித்திரம் ஷை	„ 0—6—0
அதிருப அமராவதி ஷை	„ 0—6—0
சகுந்தலா 1, 2 பாகங்கள் ஷை	„ 0—8—0

உமேஸ் முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றிய

இராமநாடகம் (படங்களுடன்)	விலை கூ	2—0—0
பக்திரஸக் கீர்த்தனங்கள்		0—5—0
ஷை இரண்டாம்பாகம்		0—5—0

வந்து விட்டது!

வந்து விட்டது!

தமிழ் நாடெங்கும் புகழ்பெற்றுள்ள கன்னிச்சமீன் சரபம்
உமேலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றிய

இராமாயண நவீன நாடகம்.

ஏழுகாண்டங்களும் சம்பூர்ணமாக அடங்கப்பெற்றுள்ளது.

முத்துங்கள்! புத்தகத்திற்கு முத்துங்கள்!!

இகபர சாதனங்களுக்கு இன்றியமையாததும், இஷ்டகாமியார்த்த சித்திபெறச் செய்வதும், நம்மவர்களின் ஆதி இதிகாச புராண காவியமானதும் ஆகிய இராமாயண காவியத்தை முற்காலத்துக் கவிவல்லோர்கள் பலவித காவியங்களாகச் செய்து உலகத்தை இன்புறச் செய்திருக்கிறார்கள் எனினும், அவை “தற்கால நாகரிகத்திற்கு அனுகூலமானவை அல்ல” என்பது நன்கறிந்ததே.

தற்காலம் நாடெங்கும் பரவி நடிக்கும் நாடகத்தார் முதலிய நண்பர் பலரும் விரும்பியவண்ணம் சிருங்காரம், வீரம், சோகம் என்ற ஒவ்வொரு பாகங்களின் சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு இத்துஸ்தான், பார்வீ, கெஜல், டோமரி, தில்லாநா, டப்பா, திருப் புகழ், வண்ணம் முதலிய பற்பல அற்புத வர்ணமெட்டுகளா லியற்றப்பெற்ற பாடல்களாலும், படிப்பவர்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக நடைபெறுவதுபோலத் தோற்றும் நாவல்கள் போன்ற சிறந்த செந்தமிழ் வசனங்களாலும் மேற்கண்ட சாதாரிய மாதாரிய சரபம், உமேலை முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களாலியற்றப்பெற்று உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு, ஆப்டோன் என்ற சித்திரப்படங்களால் அலங்கரிக்கச்செய்து, சொற்பக் காப்பிகளே தயாரித்திருக்கிறோம். புத்தகத்திற்கு முத்துங்கள். விலை ரூ 2.

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன்,

புத்தகவியாபாரம், புதுமண்டபம்,

மதுரை.